

utripdravograda

UTRIP DRAVOGRADA

Letnik I | št. 007 | november 2023

AKTUALNO POTRESNA VARNOST V DRAVOGRADU

AKTUALNO DELOVANJE AMBULANT V ZDRAVSTVENEM DOMU

NAŠI JUNAČI
ROBI MAROŠEK

LJUDJE IN LEGENDE
MARIJAN PUŠNIK

KOLEDAR DOGODKOV IN PRIREDITEV V MESECU NOVEMBRU

ŠKOLNÍ ČAROVNÍK

poneděljek, 30. 10. 2023
od 17.00

pred in v dvorani
SPIC D

WIL ČEH in PETELINI

ČUPAKABRA

strašljivo prizorišče

Mini Planica

Fotokista ...

TD DRAVOGRAD / PGD DRAVOGRAD / COREOŠKA

Kazalo

- 3 Uvodnik in kazalo
- 4 Županova stran
- 5 Aktualno: Zdravstveni dom
- 6 Ljudje in legende: Marijan Pušnik
- 12 Naši junaki: Robi Marošek
- 14 Aktualno: Potresna varnost
- 16 Iz arhiva TVD
- 17 Kultura in šport
- 18 Društvo upokojencev Dravograd
- 19 Novice
- 20 Osnovne šole
- 22 Gasilci
- 23 Novice
- 24 Dom starejših občanov Črneče
- 26 Koledar dogodkov november
- 29 Zadnja stran

Katja Čevnik

Dneva ne moreš zadržati, lahko pa ga izkoristiš

Vsak mesec v letu s seboj prinaša dneve, ki imajo poseben pomen. Nekaj je tudi tako imenovanih »mednarodnih (svetovnih) dni«, ki pomenijo priložnost za izobraževanje širše javnosti o perečih vprašanjih ter za praznovanje in krepitev dosežkov človeštva. Tudi november ni izjema. Tako bomo obeležili svetovni dan sladkorne bolezni (14. 11.), strpnosti (16. 11.), dan spomina na žrtve prometnih nesreč (19. 11.), svetovni dan otroka (20. 11.), televizije (21. 11.) in boja proti nasilju nad ženskami (25. 11.). V Sloveniji imamo tudi dva praznika, dan spomina na mrtve (1. 11.) in dan Rudolfa Maistra (23. 11.). November je tudi mesec ozaveščanja o epilepsiji in Alzheimerjevi bolezni, z akcijo Movember pa pozornost posvečamo zdravju moških. Je pa v tem mesecu še nekaj neuradnih svetovnih dni, ki pa jim lahko vseeno namenite malce več pozornosti. Tako lahko slavite dan cimeta, dišečih sveč, sendvičev, teka, kapučina, pa dan samskih in dan prijaznosti, filozofije, pozdrava in dan stranišč.

Nekaj od teh praznikov in svetovnih dni bomo obeležili s prireditvami tudi v naši občini. Ne glede na to, katere dneve praznujete ali slavite, ravnajte se po latinskem pregovoru iz naslova in jih izkoristite čim bolj po svoji meri.

Uredništvo

Odgovorna urednica
Anita Stepišnik

Izdajatelj
Občina Dravograd,
Trg 4. julija 7, Dravograd

Uredniški odbor
Maja Kovačič Tasič, Katja Čevnik,
Robert Preglau, mag. Jerneja Ravnik

Lektorica
Katja Čevnik

Tisk
SCHWARZ PRINT d.o.o.
Koprska 106/d, 1000 Ljubljana

Naklada
3.400
ISSN 2536-3840

www.utripdravograda.si
e-pošta: urednistvo@utripdravograda.si

Fotografija na naslovnici
Artur A. Švarc

Za točnost in vsebino objavljenih prispevkov odgovarjajo njihovi avtorji in ne izražajo nujno stališč uredništva.

Spoštovane občanke in občani!

Za nami je pester mesec oktober, ki ga je, poleg pospešenega opravljanja intervencijskih del na cestni infrastrukturi in vodotokih, zaznamoval predvsem odhod našega štipendista, zdravnika dr. Marka Gašperja iz Zdravstvenega doma Dravograd. Kljub naši veliki želji, da ga zadržimo, se je dr. Gašper žal odločil, da svojo profesionalno pot nadaljuje drugje, po njegovih besedah morda tudi izven zdravstva. Na tem mestu se mu zahvaljujem za vse dobro, kar je storil za paciente in mu hkrati želim veliko uspeha tudi na njegovi nadaljnji poti. Zahvaljujem se tudi ostalim zdravnikom in njihovim timom v našem ZD Dravograd za vse delo, ki so ga oziroma ga še bodo v tem vmesnem času prevzeli nase. Kako bo potekala organizacija dela v ZD Dravograd je opisano na sosednji strani in prav tako na spletnih straneh zavoda.

Občina Dravograd je vsled nastale situacije v Zdravstvenem domu pričela z aktivnostmi za pridobitev novega družinskega zdravnika, zato smo na 8. redni seji Občinskemu svetu v potrditev predlagali predlog Odloka o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe – družinske medicine v prvi obravnavi, ki ga

je ta tudi potrdil. Po potrditvi Odloka še na pristojnem ministrstvu in zdravstveni zavarovalnici bomo predlog Odloka dokončno potrdili na Občinskem svetu in objavili razpis za podelitev koncesije družinskemu zdravniku. Po projekcijah naj bi bil ta postopek zaključen najkasneje v januarju 2024. Hkrati peljemo še aktivnosti za dodelitev dodatnega programa družinske medicine, za katerega bi v naslednjem letu prav tako razpisali koncesijo in poiskali družinskega zdravnika. Cilj je, da pridobimo dva zdravnika družinske medicine s koncesijo, ki se bosta pridružila obstoječim trem v ZD Dravograd. Končna slika bi tako bila pet zdravnikov družinske medicine in pediatrinja. Zakaj koncesija? Ker izkušnje kažejo, da se samo na tak način pridobi zdravnika za

daljše časovno obdobje, saj se v zdravstvenih domovih zaradi različnih razlogov žal pre pogosto dogajajo odhodi zdravnikov, na katere pa Občina nima vpliva. Občina Dravograd je v preteklosti štipendirala tri zdravnike, žal dva od teh nista pričela z delom v našem zdravstvenem domu in sta štipendijo vrnila, tretji pa se je po preteku pogodbenne dobe odločil za prekinitev delovnega razmerja. Zaradi navedenega močno verjamem, da se zadeva glede družinskih zdravnikov lahko dolgoročno uredi in umiri tudi s podelitvijo koncesije in dodatnimi organizacijskimi ukrepi v našem ZD Dravograd.

November nam s prvim dnevom prinese dan spomina na mrtve. Mogočna tišina, barviti jesenski čas, spoštovanje do umrlih. Za hip ustavimo korak, misel, besedo in se z globokim spoštovanjem poklonimo vsem, ki so kakorkoli zaznamovali ali začrtali naše življenje. To je dan spomina na vse tiste, ki so vstopili v naše življenje ter pustili neizbrisen pečat v naših srcih.

vaš župan,
Anton Preksavec

Rožnati oktober - mesec boja proti raku dojk

Mesec oktober – rožnati oktober – vsako leto obeležujemo in z različnimi aktivnostmi poudarjamo pomen zdravega načina življenja, odgovornosti do lastnega zdravja ter pravočasnega odkrivanja zgodnjih oblik raka dojk, ki je v Sloveniji najpogostejša oblika rakavih obolenj pri ženskah. Po podatkih Registra raka je v letu 2019 za to obliko raka zbolelo 1583 oseb, od tega 1568 žensk in 15 moških, umrlo pa 433 žensk in 10 moških. Ključnega pomena za zmanjševanje te bolezni sta samopregledovanje dojk in redna udeležba v državnem presejalnem programu DORA.

V letošnji kampanji je poudarek na pomenu prijateljstva. Ne sme nam biti vseeno za naše prijateljice, ki jih ne želimo pozabiti, še manj jih videti bolne in žalostne. Prijateljstvo je vrednota, ki jo treba ohranjati in negovati. Podobno lahko rečemo tudi za naše telo. »Spoštovane ženske, tako kot imamo rade svoje prijateljice, imejmo rade tudi svoje dojke. Zpomnimo si pomembno sporočilo letošnje kampanje, ki nas nagovarja, da redno opravljamo samopregled dojk in tega priporočamo tudi svojim prijateljicam.« V Zdravstvenem domu Dravograd smo v ta namen obarvali avlo in drevesa z roza barvo v opomin in vzpodbudo k preventivnemu ravnanju.

Letošnji oktober ni le rožnati mesec kot smo jih bili vajeni do sedaj, ampak je tudi čas, ko je z našim zavodom prekinil delovno

Objavljamo urnik na novoustanovljenih ambulant. Urnika ambulate pri dr. Veljku Ignjatoviću in ambulate pri dr. Katji Lipovnik ostajata nespremenjena.

razmerje zdravnik dr. Marko Gašper. Zaposleni smo zaradi njegovega odhoda žalostni in zaskrbljeni, kljub temu pa se bomo trudili vsem pacientom omogočiti čim lažji dostop do potrebnih zdravstvenih storitev. Vodstvo zavoda in Občina Dravograd vztrajno iščeta rešitve za vse koristnike zdravstvenih storitev v našem zavodu. Srčno upamo, da se bodo te kmalu našle, vse do takrat pa nam bo v pomoč Ambulanta za neopredeljene zavarovane osebe, ki bo delala vsak dan, zaenkrat po štiri ure, ob večjih potrebah tudi dlje, in bo nudila vse potrebne zdravstvene storitve.

Pacienti, ki so občani Občine Dravograd in so bili opredeljeni pri dr. Marku Gašperju, si lahko za svojega osebnega zdravnika izberejo bodisi dr. Aleksandra Lazića v ambulanti 4 ali pa ostanejo neopredeljeni in koristijo zdravstvene storitve v Ambulanti za neopredeljene zavarovane osebe. Ordinacijski čas te ambulate je javno objavljen na spletni strani ZD Dravograd in na oglasnih mestih v ZD.

Paciente, ki so iz drugih občin in so imeli za osebnega zdravnika izbranega dr. Marka Gašperja, vljudo prosimo, da si izberejo osebnega zdravnika v svoji občini.

Ker pričakujemo, da bo še prihajalo do sprememb urnika dela v posameznih ambulantah, vas prosimo za razumevanje, strpnost in potrpežljivost, ker bomo lahko le na ta način čim prej prebrodili to skrb vzbujajoče obdobje, ki je boleče tako za vas, paciente, kot za nas, zaposlene. O spremembah vas bomo obveščali. Zaposleni obljublamo, da se bomo trudili še naprej zagotavljati čim kakovostnejše opravljanje zdravstvenih storitev.

Marijana Cigala, direktorica
in Lea Rebernik, Center za krepitev zdravja

AMBULANTA ZA NEOPREDELJENE ZAVAROVANE OSEBE		AMBULANTA 4		AMBULANTA 4	
Zdravnik: po razporedu		Zdravnik: dr. Aleksandar Lazić, dr. med., spec.druž.med.		Zdravnik: Tina Jamnik, dr.med., specializantka druž. medicine*	
02 87 23 409 sa.anp@zd-dravograd.si		02 87 23 430 sa04@zd-dravograd.si		02 87 23 414 sa04@zd-dravograd.si	
ponedeljek	16.00 - 20.00			ponedeljek	7.00 – 13.00
torek	7.00 - 11.00	torek	8.00 - 12.00	torek	7.00 – 13.00
sreda	7.00 - 11.00			sreda	12.00 – 20.00
četrtek	6.30 - 10.30	četrtek	11.00 - 15.00	četrtek	7.00 -13.00
petek	16.00 – 20.00			petek	7.00 -13.00

Sreča vstopa skozi nasmejana vrata

Marijan Pušnik je v Dravogradu sinonim za nogomet. Čeprav ga v vlogi uspešnega trenerja poznajo daleč onkraj meja občine in tudi onkraj meja Slovenije, se njegov pečat najbolj intenzivno pozna prav v domačem kraju. Vse od šestdesetih let, ko se je kot fantič podil po okoliških hribih, do danes, ko so po njegovi zaslugi številne generacije otrok zrasle v aktivne in zdrave odrasle, sodeluje pri oblikovanju življenja v Dravogradu.

besedilo: Urša Prosenjak fotografije: Urša Prosenjak, arhiv Marijana Pušnika

Poznavalci in ljubitelji nogometa vedo povedati, da Marijan velja za zelo strogega in metodičnega trenerja, kar si Dravograjčani, ki nismo trenirali pod njegovim vodstvom, kar težko predstavljamo. Poznamo ga namreč kot vedno nasmejanega in pozitivnega, kot nekoga, ki se rad pošali. S pozitivno naravnostjo mu je tudi uspelo premagati številne tegobe, s katerimi mu življenje ni prizanašalo. Že v zgodnjem otroštvu so ga zaznamovale hude izgube. Pri petih letih je izgubil mamo.

»Oče se je ponovno poročil, z bratom Markom sva tako dobila novo mamo, nato pa še polsestro Karin. Ko sem bil star 10 let, je umrla še moja druga mama. Oče samohranilec pa se je potem še tretjič poročil in dobil sem tretjo mamo, kasneje pa še enega

brata, Gorazda. Tako je bilo moje otroštvo sestavljeno iz dveh strani, poleg te temne plati je bilo na drugi strani veliko veselja, igre, zabave,« pripoveduje o svojem odrasčanju v šestdesetih.

»Živel smo na 'elektrarni'. Bilo je ogromno igre, tudi ponigliivosti, bili smo zelo radoživi, še posebej jaz, kot bi imel elektriko v riti. Tudi po desetkrat na dan smo šli čez star železniški most, se igrali na stebrih in si delali bunkerje. Včasih je bilo vse čisto drugače, že sama igra. Na elektrarni je bilo super, veliko otrok, mladih družin, veliko smo se igrali. Ker je bilo v bližini igrišče, sem začel tudi igrati nogomet, obenem pa smo se igrali ravbarje in žandarje in podobne igre, ki jih danes mladina ne pozna. Cel Dravograd je bil naš, hodili smo čez železniški most, levem bregu je bila naša

meja lajta, Becl, pa dol do Mariborske in na drugi strani do Skale. Tu smo se po štiri, pet ur skrivali, lovili, igrali in je bilo zelo zabavno.«

Priznava, da so znali staršem tudi pošteno povzročati skrb, ko so si privoščili kakšno pustolovščino, ki je danes nepredstavljiva.

»V prvem razredu mi je uspelo prepričati dva sošolca, Milana in Bojana, da je dolgočasno biti popoldne v šoli, pa smo izmaknili vsak po enega »kovača«, kovanec za 50 par, in smo šli na veseli potep, peš do Murnhova. Vsi so nas iskali, starši, policija, zato smo jih tudi pošteno dobili po zadnji plati, ko smo se vrnili domov.«

Kot vsak živahen fantič je seveda povzročil prenekateri siv las tudi učiteljem.

»V šoli sem bil precej »žleht«, bi rekli po domače. Ko sem mnogo let kasneje učil v

Marijan Pušnik, čez nekaj dni bo dopolnil ročnih 63 let, je bržkone največja športna legenda Dravograda.

Pri svojem delu poudarja pomen medsebojnega spoštovanja, zaradi česar je kot trener zelo cenjen.

Življenjepis

Marijan Pušnik je rojen 1. novembra 1960 v Slovenj Gradcu. Osnovno šolo je obiskoval v Dravogradu, po Srednji ekonomski šoli v Slovenj Gradcu pa je nadaljeval študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru, smer Športna vzgoja. Že v osnovni šoli se je začel ukvarjati s športom ter aktivno treniral nogomet in košarko. Kot študent je končal še šolanja za trenerja košarke, vaditelja smučanja in plavanja, v nadaljevanju še učitelja tenisa.

Poklicno kariero je začel leta 1982 kot učitelj športne vzgoje, nadaljeval pa kot sekretar Športne zveze Dravograd. Leta 1997 je v Avstriji končal najvišje šolanje za trenerje, od leta 2000 dalje je profesionalni nogometni trener z UEFA PRO licenco, ki jo je opravil leta 2004. Med njegove pomembnejše uspehe šteje napredovanje Nogometnega kluba Dravograd iz četrte v prvo ligo. Med drugim je od leta 1996 dalje vodil več ekip slovenske prve lige: Korotan Prevalje, NK Dravograd, CMC Publikum Celje, NK Maribor, NK Rudar Velenje in NK Celje.

Velik del njegovega udejstvovanja obsega izobraževanje mladih: bil je trener v slovenski reprezentanci U18, pripravil je veliko število predavanj in seminarjev za trenerje, leta 1992 je skupaj s prijatelji ustanovil Nogometno šolo Dravograd. V poseben ponos so mu igralci slovenske reprezentance, ki izhajajo iz te nogometne šole. Med izkušnje v tujini šteje še treniranje avstrijskih ekip, vodenje iranske ekipe SC Pasargad (Teheran) v sezoni 2004/05 in nato Damash (Rasht) v sezoni 2010/11 ter japonske ekipe Avispa (Fukuoka) v letih 2013 in 2014.

isti šoli, sem stavil z učiteljicami in učitelji, da ni niti enega med njimi, ki me ne bi kdaj za ušesa ali za lase. Ampak to je bilo vse zaradi tega, ker sem bil preveč radoživ. Bodisi ni bil program dovolj zanimiv, ali sem bil jaz preveč živahen ali pa me niso znali pritegniti k sodelovanju. Nekatere predmete sem namreč imel kar rad.«

Zares, če ge je kaj pritegnilo, se je temu posvečal ure in ure. Že zgodaj ga je oče navdušil za šah, ob katerem še danes prebedi prenekatero noč in se v spletnih šahovskih dvobojih meri s šahisti z različnih koncev sveta. Z 12 leti je postal republiški prvak, za nagrado pa je smel nositi Titovo štafeto.

»To je bila takrat velika čast,« se spominja.

»Toda obenem sem doživel tudi nekaj, kar se mi je zdelo kot huda žalitev. Govor, ki sem ga moral imeti, sem se naučil na pamet, a so mi kljub temu v roke potisnili list in me prisilili, da sem bral, da se ne bi zmotil. Doma sem se učil na pamet pesmice, znal sem Sonetni venec na pamet, tu so bili pa trije stavki, pa se jih ne bi mogel naučiti, zato se mi je to zdelo zelo ponižujoče.«

Ko se spominja otroštva, opaža tudi pomembno razliko v medosebnih odnosih takrat in danes.

»Pomembna rdeča nit je bila vseskozi veliko spoštovanje do vseh, do učiteljev in učiteljic. Nismo se jih bali, ampak smo jih spoštovali, ne glede na to, kakšne lumparije smo naredili. Imel sem srečo, da je moja teta Ela Nacevski učila telovadbo na šoli. Najprej sem se bal, da bo izvedela ona, če sem kaj ušpičil, pa jih bom slišal najprej od nje, potem bo povedala očetu in jih bom skupil še doma, tako da me učitelja sploh ni bilo strah,« pripoveduje v smehu, a se že takoj zatem zresni.

»Danes je pa ravno obratno in grejo otroci domov jokati staršem, učiteljice so pa vsega krive. To je danes zelo narobe.«

Čeprav se je kasneje velik del njegovega življenja vrtel okoli nogometa, pa je bil Marijan že od malega vsestranski športnik, odraščal je ravno v času zlatega obdobja jugoslovanske košarke. To se je dotaknilo tudi Dravograda, ki je gostil številne pomembne tekme, na katerih so nastopale vse republike nekdanje skupne države, hkrati

V zadnjih letih ga je pritegnil golf. Veliko prehodiš, še več pa imaš časa za razmišljanje in meditacijo, pravi Marijan.

pa se je ustanovil tudi košarkarski klub.

»Vzporedno sem igral nogomet in košarko in to me je zelo veselilo. Že zelo mlad sem spoznal tudi tenis, smučanje in plavanje pa sta me tako ali tako vseskozi spremljala.«

Ob koncu osnovne šole je tako imel jasno željo: nekoč želi delati v športu.

»Nisem se dovolj pridno učil, da bi lahko šel v gimnazijo, nisem pa vedel, kaj naj grem, edini cilj mi je bil, da bom prišel na DIF ali v Maribor na Pedagoško akademijo, da bom lahko delal v športu. Tako sem se vpisal na Ekonomsko šolo v Slovenj Gradcu. S profesorji sem navezal dober stik, fantov nas ni bilo veliko pa so nam tudi malo popuščali, sploh če smo se znali znajti. Cilj je pa bil še vedno delo v športu.«

A vse ni šlo tako gladko. Usoda bi mu skoraj prekrizala načrte.

»V tistem času sem imel zdravstvene težave, o katerih mi oče najprej sploh ni povedal, vendar zaradi njih nisem mogel na DIF,« pripoveduje.

»Imel sem nekakšnega kostnega raka, vendar se je na srečo se je izkazalo, da je tumor benigni. Kost na nadlakti mi je pretirano rasla, še zdaj se pozna, čeprav so me dvakrat operirali. Ko sem šel na pregled za vpis na fakulteto, sem že imel urejeno stanovanje v Ljubljani, a me je doktor zavrnil, češ da s takšno zdravstveno situacijo ne bom mogel opravljati poklica v športu. Vpisal sem se lahko le na Pedagoško akademijo v Mariboru. K sreči pa je kost rasla le, dokler sem rasel sam, nato pa se je rast ustavila.«

Ker je Marijan človek, ki zna na vse pogledati s svetle plati, se ob pripovedovanju o sicer trpkem obdobju spomni tudi zabavne anekdote.

»Ko mi je sošolka takrat prebrala izvid in razložila diagnozo, da imam raka, sem veselo popival kakšnih 14 dni skupaj, ker me bo tako ali tako pobralo, zato si moram dati duška, kolikor mi je še ostalo. Ampak na srečo potem ni bilo tako.«

Šport je ostal vodilo njegovega življenja.

»Čeprav me Dravograjčani najbolj poznajo po nogometu, sem zelo uspešno igral košarko. Takrat smo igrali v slovenski ligi, dvakrat na leto pa je prišel zagrebški klub Cibona z vsemi državnimi reprezentanti v Mežico na priprave in smo igrali z njimi. Nekajkrat sem tudi zelo uspešno odigral, da so me potem tudi vabili kam drugam, ampak sem bil premajhen.«

Sočasno je igral tudi nogomet, kamor je postopno usmeril največ energije. Približno pol leta je kot profesionalce igral v velenjskem Rudarju, ki je bil takrat v drugi jugoslovanski ligi.

»Na prvi tekmi mi vso tekmo soigralec ni hotel podati žoge, da bi lahko dal gol in bi zmagali, na koncu pa mi je razložil, da bom jaz itak šel na fakulteto in v službo. Vprašal me je, ali bom jaz hranil njegova dva otroka, povedal sem, da ne, pa mi je odvrnil, da potem pa tudi ne bom dobil žoge, da bi dal gol. Kdor da gol, igra, kdor ne da gola, pa ne.«

Po končanem študiju na Pedagoški akademiji je nastopil čas za obvezno služenje vojaškega roka, ki je bilo za Marijana posebna in prijetna izkušnja.

Marijan je eden od trenerjev legionarjev, pot ga je vodila vse do Teherana v Iranu in Fukuoke na Japonskem.

»Imel sem srečo, da sem bil na Olimpijskih igrah v Sarajevu in smo bili smučarska četa. Ogromno smo smučali, pregledovali proge in jih urejevali. Tam sem spoznal nekaj prijateljev za vse življenje, enega s Hrvaške, dva iz Srbije, ki se redno obiskujemo že skoraj 40 let in smo ne glede na medsebojne razlike dobri prijatelji. Tisti čas mi je ostal v lepem spominu.«

Po vrnitvi iz vojske bi se moral zaposliti kot referent za šport v Dravogradu, a je imel predhodnik še pol leta odpovednega roka. Marijan se je tako za ta čas zaposlil pri podjetju Kograd IGEM kot delovodja na trajanki, kjer so delali zidake.

»To je bila zame ogromna šola, povsem druga panoga, ki me sicer nikoli ni zanimala, drugačni odnosi, izobrazba, kulture, različne obljube ... Takrat je bilo to zelo naporno in stresno, čeprav zanimivo, danes pa na to gledam kot na res veliko življenjsko lekcijo, kjer sem se ogromno naučil o človeških značajih, drugih kulturah.«

Sicer pa so bila prva leta službe – po Kogradu je dve leti poučeval v dravograjski in šentjanški šoli, nato pa se je zaposlil na Športni zvezi – za Marijana čas mladostniške brezskrbnosti in zabave.

»V tistem času sem se ravnal po reku »česar nisi potrošil, nisi niti imel«, zato je ves moj zaslužek šel za zabavo, tudi za kakšen obisk igralnice se je našlo. Močno me je potegnilo vase iskanje načina, kako čim hitreje priti do denarja, čeprav nisem materialist, a ker so starejši kolegi šli v igralnico in igrali na srečo, sem šel pa še jaz, pa sem hitro ugotovil, da ne morem premagati niti igralnice in avtomatov niti najboljših šahistov in kartašev ter da je bolje, da kar od svojega dela živim.«

Imel je srečo, da mu je zaslužek omogočal to, kar ga je najbolj veselilo. Ob službi pri Športni zvezi je igral nogomet v Avstriji, kjer je tudi spodobno zaslužil, pove. A spet je imela usoda drugačne načrte in zgodilo se je nekaj, kar mu je povsem spremenilo življenje.

»Ko sem se 13. marca 1991 peljal na trening, sem za volanom zaspal in sem imel težko prometno nesrečo, ki sem jo komaj preživel. Imel sem hude poškodbe glave, šest mesecev sem imel s kovinskimi oporami zvezano čeljust, še zdaj imam ploščice v obrazu, imel sem poškodovane roko, noge in tudi notranje organe, preživel sem le zato, ker sem bil dober športnik in je bila moja konstrukcija mišic dovolj trdna, da je zadržala notranje organe. Vseeno je to pustilo posledice. Počasi sem nehal igrati nogomet za denar in sem se bolj posvetil treniranju. Mlade sem tako ali tako vseskozi treniral, potem pa so me povabili še k treniranju članske ekipe, nazadnje pa sem bil tudi trener-igralec v Dravogradu.«

Nesreča pa ni pustila le posledic v fizični kondiciji, pač pa ga je spodbudila tudi k drugačnemu pogledu na življenje.

»Po nesreči se je zame življenje pošteno obrnilo, začelo se je povsem drugačno življenje. Ogromno mi je pomagala žena Darja, saj sem bil povsem na dnu. Poleg vsega je bilo še nekaj narobe z zavarovanjem in sem ostal brez prebite pare. Vse sva morala začeti od začetka, iz nič, malo je pomagal tudi njen oče. Do takrat sem živel od danes do jutri, nisem si ustvarjal prihrankov, vse sem po-

rabil sproti. Potem pa sem začel razmišljati tudi o prihodnosti, da bo potrebno tudi načrtovati naprej.«

Kmalu je prišla tudi hčerka Neža, za katero Marijan pove, da je njegova sreča in ponos, a tudi njeno življenje se ni začelo brez boja.

»Rodila se je brez ščitnice in s kupom zdravstvenih težav. Ob njej sem spoznal, koliko pomeni zdravje in bližina ljudi, ki jih imaš rad.«

V letih svojega dela pri Športni zvezi je skušal čim bolj približati šport vsem generacijam prebivalcev Dravograda.

»V vseh svojih letih pri Športni zvezi sem sodeloval tudi pri drugih športih, kar me je izredno veselilo. Bil sem pri vseh šolah v naravi, z OŠ smo tesno sodelovali, ogromno otrok sem naučil plavati in smučati. Vedno sem bil neposredno fizično udeležen. Ob tem sem igral tudi tenis in odbojko, takrat so bile še sindikalne športne igre, vsa večja podjetja so sodelovala s svojimi ekipami in to so bile igre kot olimpijada, po trikrat, štirikrat na leto, bilo je pravo veselje. Ne samo podelitve pokalov, pač pa druženje, ljudje, skupnost, ki je je danes vedno manj. Danes se držimo doma, vsak zase, ne družimo se. Nisem nostalgik, češ, kako je bilo včasih lepo, pravim, da je vedno bolje gledati naprej, ampak pogrešam tisto obliko druženja, sproščenosti in vsega ostalega. Izredno dobro smo imeli organizirana tudi športna društva po krajevnih skupnostih. To so bili ljudje, s katerimi smo se stalno srečevali, ki so organizirali stvari in nekaj delali za skupnost, vse pohvale gredo njim, predsednikom in vodjem teh društev in klubov. Bil sem eden izmed soustanoviteljev kegljaškega kluba, ki je nekoč tudi prišel do prve lige, česar marsikdo ne ve, pa tudi teniškega kluba in glavni pobudnik, da smo zgradili teniška igrišča na 'elektrarni'. Po zaslugi tedanjega župana Rada Krpača, ki je imel veliko razumevanja za šport, se je zgradil tudi nov športni center, kjer so igrišča, kegljišče in površine za številne športe. Vedno sem imel željo, da bi se zgradilo nekaj, kar bo ljudem ostalo, čeprav so mnogi nasprotovali.«

S športom je neposredno povezana tudi kultura, ki ima prav tako pomembno vlogo v življenju skupnosti. Ob tem Marijan omeni svo-

Kot deček je bil živahen in razposajen, dneve je rad preživel v naravi s prijatelji.

Skozi vsa obdobja je bila družina zanj zelo pomembna.

jega očeta Ludvika.

»Na tem področju je ogromno prostovoljno naredil za Dravograd. Malo sem to tudi podedoval, željo pomagati ljudem, naj bo to delovna akcija ali karkoli podobnega. Vsi moji kolegi so šli počitniško delat, da so zaslužili, jaz pa nisem smel, saj me je oče poslal delat v brigado, kjer sem bil trikrat, vsakič je bil moj komandir Fajči, danes pa sem ponosen, da sem bil brigadir.«

Eno izmed tovrstnih povezovanj kulture in športa je bilo tudi športno društvo Rekreatorji.

»Nikoli nismo bilo uradno registrirano društvo, bili pa smo moški med 20 in 40 let, ki smo se sicer povezali v igranju nogometa v občinski ligi. Bili pa smo tudi glavni pri organizaciji Koroške ohceti, kamor je vedno prišlo okoli 5000 ljudi. Naredili smo prvo teniško igrišče na Robindvoru in pri pekarni, kjer je zdaj Traberker. Tam smo imeli tudi drsališče s pravim ledom, zabetonirali smo robnike in ograjo, gasilci so nalili vodo, pa so otroci drsali. Z denarjem, ki smo ga zbrali in ki nam je ostal, smo šli vedno na izlet z družinami. Bili smo gonilna sila za veliko družbenih prireditev v Dravogradu. Imeli smo svoj prostor, na različnih lokacijah, kjer smo se družili, igrali družabne igre ... Pogosto sem šel naravnost iz rekreatorske sobe kar v službo,« se nasmeje.

Simpatična tradicija, ki jo je vrsto let ohranjal in z njo razveseljeval, je bil tudi pust.

»Vsako leto sem se našemil. Imel različne maske, enkrat sem bil strašilo, drugič morilec, baletka, jamski človek, medved na kotalkah, pa sem šel po vseh firmah. Ljudje so bili veseli, prav čakali so, kaj bom tisto leto.«

Poklicno pa je do pomembne prelomnice prišlo leta 1993. Takrat se je Marijan odločil, da bo delo z mladimi v dravograjskem nogometnem klubu postalo bolj strokovno. Zamisel je predstavil tudi svojim prijateljem, ki so sodelovali v klubu, in rodila se je Nogometna šola Dravograd.

»Sledila so izobraževanja, vsi smo šli v šole, naredil sem PRO licenco najprej v Avstriji in nato še pri nas, začeli smo vabiti otroke

Pri splitskem Hajduku je spoznal, da je trener za Dalmatince lahko tudi pravo malo božanstvo.

s cele Koroške,« opisuje začetke projekta, ki je bil ključen za zdravo odraščanje prenekaterega mladostnika na Koroškem.

V Nogometni šoli namreč nikoli ni šlo le za nogomet in za vzgojo bodočih reprezentantov, čeprav so jih nanizali kar precej.

»Vedno pravim, da tu ni važen nogomet, ampak učenje za življenje, da otroka pravilno vzgojiš že od malega, torej da se prav obleče, da si zna čevlje zavezati, da bo šel pravi čas na wc, da je red, disciplina, da se nauči tudi izgubiti, da se nauči prenesti poraz. Danes otroci tega ne prenesejo. Pomembno je, da otrok spozna, da je življenje sestavljeno iz porazov in zmag, in da potem gre naprej, da je to pravo življenje. Ni največji dosežek to, da smo vzgojili vrhunske nogometaše in jim pomagali v reprezentanco, Koren, dva Pečnika, Šuler, Fornezzi, Bijol, Kotnik, Bezjak, imamo več kot 10 A reprezentantov iz naše šole, kar je ogromen uspeh za takšno sredino, kot je Dravograd.«

Ob tem poudarja, da čeprav je bil pobudnik šole, pa ni bil to le njegov projekt.

»Dokazali smo se s strokovnim in z načrtnim delom. Za to so zaslužni vsi sodelavci, ki so vsa leta delali v tej šoli. Nogometaša oblikuješ od šestega do 18. leta, res pa je mogoče nekaterim malo bolj pomagati. Ko sem bil v Velenju in Celju sem pomagal tudi našim fantom, če so bili dobri, da so dobili priložnost, nisem gledal na sorodstvene vezi ali na krajevno pripadnost, pač pa na potencial. In nekateri so to zelo dobro izkoristili. Mnogi so si ustvarili kariero v nogometu in so na tak način zaslužili za življenje, toda pomembnejših je tisoče otrok, ki so šli skozi vse generacije naše nogometne šole, pa so postali normalni, zdravi državljani, ki vedo, kaj je prav in kaj narobe. Igralo je tudi ogromno deklic, čeprav je bilo to takrat nenavadno, vendar nismo delali razlik, če je prišla kakšna deklica, smo ji omogočili, da je trenirala, dokler so bili starši za. Na drugi strani pa je to oblikovalo ogromno otrok in meni je največja pohvala, ko pristopi kakšen neznan, nekdo, na kogar si že pozabil in reče, da se je imel lepo in kaj vse je odnesel od nogometne šole.«

V svoje pedagoško delo v Nogometni šoli je uvedel tudi vrednote, s katerimi je odraščal.

»Sam zase nikoli nisem rekel, da sem trener, vedno sem rekel, da sem najprej mama, oče in učitelj, potem šele trener, ki jih nekaj treniram. Najprej moraš človeka spoznati. Tudi v NŠ je bilo

osnova delo in medsebojno spoštovanje, na vseh ravneh, od trenerjev do otrok, staršev, snažilke, osebja, publike ... Še zdaj je to pomembna vrednota. Je pa danes velika težava, ker vsak starš že misli, da ima Messija ali RONALDA, zaradi tega se zdaj s tem ne ukvarjam več. Pri svojih letih, pa čeprav se imam za še kar mladeža, se ne želim več bosti s starši, ki so pametnejši od mene, ki sem 40 let delal v tej športni panogi.«

Skupaj z Nogometno šolo je rasla tudi članska ekipa in Dravograd je iz tretje lige prišel najprej v drugo, nato pa še v prvo.

»Treniranje me je strokovno vse bolj zanimalo, sčasoma pa me je pot tudi odnesla, ker so me videli iz drugih koncev Slovenije in me zvabili najprej v prevaljski Korotan, ampak tam so preveč obljubljali in premalo dali, nato pa sem šel v Celje, kjer sem bil prvi trener s štiriletno pogodbo. Takrat se je začelo moje profesionalno trenersko življenje, pustil sem službo na Športni zvezi in sem šel v nogometne vode. Od leta 2000 sem samostojni podjetnik, do pred tremi leti sem bil profesionalni trener. Pot me je iz Celja peljala najprej v Iran, kjer sem bil dvakrat, vmes je bil Maribor, Celje, Rudar, potem sem bil vmes dve leti na Japonskem, potem nazaj Olimpija pa Hajduk Split, potem sem prišel nazaj in zaključil v Rudarju.«

Leta, ki jih je preživel v tujini, so bila po svoje težka preizkušnja, hkrati pa dragocena šola, ki mu je omogočila pogled na življenje iz povsem nove perspektive.

»Teheran je dvajsetmilijonsko mesto, ko sem šel na trening, sem se vozil dve uri in pol; najprej na avtobus, potem na štop, podzemna, spet avtobus ... Šele proti koncu mandata sem začel voziti avto. Dogajale so se različne divje stvari, od tega, da so nas pričakali z noži, da so nas kamenjali ... Igrali smo pri 52 stopinjah Celzija, pa so ponaredili meritve, da so prikazali, kot da je 48 stopinj, saj se pri 50 javno življenje ustavi, na eni tekmi so prepovedali publiko, ker je bila prevelika nevarnost bombnih napadov, zato smo igrali brez gledalcev, vendar so na polovici tekme nekako dosegli, da so dovolili občinstvo in naenkrat jih je bilo 25.000, še danes ne vem, od kod so se vzeli in kakšna logistika je to bila. Na drugi strani pa so res sami lepi spomini kar se tiče ljudi in gostoljubnosti.« Poudarja tudi občutno razliko med dojemanjem športa in treniranja pri nas ali na Japonskem in v Iranu.

»Običaji in kultura so povsem drugačni. V Sloveniji sem bil bolj

Po vrnitvi z Japonske je o svojih izkušnjah napisal knjigo.

Z 12 leti je postal republiški pionirski prvak v šahu.

Na njegov pogled na življenje je imel pomemben vpliv oče Ludvik, prav tako ena od legend Dravograda.

glasen trener, pogosto sem kričal, vendar brez žaljenja. V Iranu in na Japonskem se ne sme kričati, zanje je to huda žalitev, takoj izgubiš zaupanje igralcev. Na drugi strani pa je tam veliko večje spoštovanje, predvsem na Japonskem.«

O svojem življenju v tujini je napisal tudi knjigo *Z japonskimi pregovori do motivacije*, ki bralce popelje z njim v deželo vzhajajočega sonca in jim predstavi Marijanovo povezovanje evropske in japonske miselnosti, v njej pa sem našla tudi navdih za naslov.

»Najprej sem nameraval pisati o Iranu. Imel sem že osnutek in zapiske, vendar sem imel smolo, da so mi v Ljubljani vlomili v avto in mi iz njega odnesli dva računalnika in vse papirje, s tem pa tudi osnutek knjige, tako da do tega potem ni prišlo. Sem pa potem po vrnitvi z Japonske napisal knjigo o pregovorih, ki sem jih tam uporabljal in o vsem, kar se je tam dogajalo.«

Eno najlepših izkušenj pa je doživel na sosednjem Hrvaškem kot trener Hajduka. »Ko smo nekoč igrali na Braču, je prišla neka 90-letna ženica in povedala, da si želi poljubiti roko trenerju. Solze so se mi ulile. Ko so ulovili ribo, ki je že deset let niso, so jo ponudili meni in vztrajali, da jo moram pojesti, ker sem trener Hajduka, to je bilo zanje svetinja. Če ne doživiš tega, kako živijo tam s klubom, kaj jim to pomeni, si sploh ne moreš predstavljati.«

Podobno je bilo na Japonskem. »Tam vlada izjemno spoštovanje, česar si pri nas ne moremo predstavljati. Po eni strani si ob tem počaščen, hkrati pa se zavedaš, da to pomeni izjemno odgovornost, tudi izven igrišča. Ne moreš se ga na primer napiti, ker te vsi poznajo in si moralna avtoriteta.«

Ob vseh vzponih in padcih, ob vseh težavah, ki mu jih je usoda vrgla na pot, je varen pristan vedno našel v družini.

»Če ne bi bilo Darje, me ne bi bilo nikjer. Najprej me je stregnila kot divjega mladeniča, potem pa me je spodbujala in motivirala v težkih trenutkih. Ob Neži sem spoznal, kaj je resnično pomembno, da je pomembno zdravje in ljudje, ki so ob nas, ne pa materialne dobrine. Žena in hčerka sta mi bili vedno v veliko oporo, tudi ko sem bil za dolgo časa v tujini, kar je kar težko in zato je velik uspeh, da smo skozi to prišli normalni, zdravi in da smo ostali skupaj.«

Danes Marijan veliko hodi v naravo na pohode in kolesari, v zadnjih letih pa je spoznal tudi povsem nov šport, za katerega nikoli ni pričakoval, da ga bo pritegnil – golf.

»To je šport, kjer veliko hodiš, med eno igro, ki traja štiri ure, prehodiš 10 km, moraš si vzeti čas zase, veliko je koncentracije in meditacije, ukvarjaš se sam s sabo, igraš proti igrišču in za vse si sam odgovoren, vse je v tvojih rokah.«

Čeprav je bilo v njegovem življenju kar nekaj trenutkov, ki bi marsikoga zlomili ali vsaj spremenili v zagrenjenega človeka, je Marijan še vedno pozitiven, nasmejan in iskrič. Zaupa mi, v čem je skrivnost.

»Kakršnekoli težave so bile, sem se trudil slabe stvari pozabiti čimprej, vedno sem gledal naprej in pozitivno razmišljal. Še danes mi žena reče, da jo čudi, da sem skozi vse prišel tako neokrnjen.«

Ob koncu pogovora se še enkrat dotakneva Nogometne šole in njegove dediščine pri delu z mladimi v Dravogradu. Kot dolgoletni trener in pedagog ter športnik po duši se zaveda, da je pomembno, da mlad športnik ni izključno osredotočen na svoj športni uspeh.

»Če se le da, bi športniki morali dokončati kakšno izobrazbo, čeprav je med aktivno kariero zelo težko, zato pa se morajo vsaj po koncu kariere izobraziti, med drugim tudi zato, da lahko dobro upravljajo z denarjem, ki so ga kot športniki zaslužili. Moj največji ponos so fantje, ki sem jih treniral, ki so zdravi prišli naprej in niso zapravili vsega premoženja za neumnosti, pač pa so uspešni poslovneži. Pri tem gre velika zasluga tudi kolegu Darku Žižku, ki me je nasledil na Športni zvezi, pa tudi vsem ostalim, ki sodelujejo, da Nogometna šola deluje naprej, z vzponi in padci. Bila mi je življenjska želja, da bi se vsi ti fantje, ki so nekaj pridobili v Nogometni šoli, na neki točki svojega življenja vrnili nazaj in nekaj vrnili skupnosti. Nekateri so to razumeli, nekateri pa ne.«

In po tem vodilu se ja ravnal tudi Marijan sam. Po vseh uspehih v tujini se je vedno vračal v domači Dravograd.

»Vesel sem, ko vidim, da skupnost kot celota deluje, čeprav nekateri tega ne opazijo in so polni kritik. Ljudje se premalo zavedamo, da živimo v čudovitih krajih, da smo na zlatem koncu sveta.«

Tega se je še dodatno zavedel na Japonskem, ko je spoznal, kako ta del sveta doživljajo Japonci, ki jim je življenjska želja nekoč obiskati evropska mesta, ki jih imamo mi dobesedno na doseg roke. A kar je še pomembneje, Dravograd je skozi vsa leta ostajal njegov dom in kot je zapisal v svoji knjigi – kjer je dom, tam je prestolnica.

Na stezi odklopim vse ostalo

Dravograd se ponaša s pohvalnim številom mladih in perspektivnih športnikov. Ob splošni popularnosti športov kot so nogomet, košarka in odbojka, je razumljivo, da se večina mladih odloči za trening enega izmed njih, nekateri pa si izberejo tudi kakšen malce manj običajen šport. Tako se je odločil tudi Robi Marošek.

besedilo: **Urša Prosenjak** fotografije: **Urša Prosenjak**, arhiv Robija Maroška

V prvem letošnjem zares deževnem jesenskem nedeljskem popoldnevu najdem Robija na dravograjskem kegljišču, v prostorih tukajšnjega Kegljškega kluba. Spomnim se ga kot majhnega fantiča iz časa, ko je napravil svoje prve kegljaške korake, zato visokega 18-letnega mladeniča skoraj ne prepoznam. Za kegljaško kroglo je sicer prvič prijel v drugem razredu osnovne šole. Za to, da se je preizkusil v športu, ki se zdi nekoliko nenavadna izbira za povprečnega šolarja, pa je predvsem zaslužen oče, ki je delal na kegljišču in v kegljaškem klubu. Robi je očeta spremljal in šport ga je pritegnil. Skozi leta rednih treningov je vse bolj spoznaval lepoto tega manj znanega športa in mu ostajal zvest. Vmes so ga seveda zamikali tudi drugi športi, ki pritegnejo večino otrok.

»Eno leto sem treniral odbojko. Bilo mi je všeč, vendar sem vedel, da je kegljanje moj šport, šport, v katerem se lahko izkažem,« pove in doda, da ga starši vseskozi podpirajo pri treningih, zlasti oče, ki je v njem prepoznal potencial za ta šport.

Kegljanje sicer med mladimi ni posebej razširjeno, trenira le malo otrok.

»Tisti, ki se odločijo, pridejo pogledat, pa vztrajajo nekaj mesecev, morda do enega leta, potem pa se naveličajo in jim ni več zanimivo.«

K treningu kegljanja je pred časom pritegnil še enega sošolca, ki pa danes ne trenira več tako redno. Verjame, da bi se dalo ta šport približati otrokom, če bi se klubi nekoliko bolj povezali z osnovnimi šolami. V Dravogradu so sicer pogoji za trening zelo dobri. Kegljški klub Dravograd je bil ustanovljen leta 1988, kegljišče pa je bilo najprej na elektrarni. Leta 2001 je bilo v okviru Športnega centra zgrajeno novo, sodobno kegljišče s štirimi stezami pod stadionom, kjer dravograjski kegljači trenirajo še danes.

Robi trenira pod vodstvom trenerja Silva Belaja, sprva je treniral po trikrat do štirikrat na teden, trenutno pa ima dva do tri treninge tedensko. Z novembrom se začnajo tudi treningi za reprezentanco, kar pomeni štiri treninge na teden, kegljaško pa

bodo obarvani tudi vikendi. Za uspeh pa niso dovolj le treningi na kegljišču. Sposobnosti, ki so pomembne pri kegljanju, so kondicija, fizična moč in koordinacija, pojasnjuje Robi. Sam ohranja telesno pripravljenost s hojo, ljubiteljsko pa s ukvarja tudi z drugimi športi.

Vztrajnost je sčasoma obrodila sadove. V sezoni 2021/2022 je osvojil drugo mesto v 2. slovenski ligi ekipno, že naslednjo sezono pa je v mešanem tandemu s soigralko Tio Schatz iz Kegljškega kluba Calcit Kamnik osvojil drugo mesto v kategoriji U23, leto kasneje pa tretje mesto v tandemu v kategoriji U18. Do zdaj največji uspeh pa je prišel minulo pomlad, ko se je v Varaždinu udeležil svojega prvega Svetovnega prvenstva v kegljanju. V ekipnem delu je osvojil četrto mesto v kategoriji U18, posamezno pa se je uvrstil na deveto mesto kot najboljši Slovenec.

Kot vsak običajen 18-letnik pa se vendarle ne more povsem posvetiti športu. Tu je še šola, ki zlasti v letošnjem šolskem letu zahteva od njega nekoliko več pozornosti. **»Letos obiskujem četrty letnik Srednje šole Ravne na Koroškem in se pripravljam na maturo. Veliko se moram učiti, ampak nekako gre. Imam status športnika, kar mi pri usklajevanju šole in treningov veliko pomaga. V šoli imajo veliko posluha, predvsem razrednik, ki včasih tudi malce pogleda skozi prste,«** mi zaupa Robi.

Razumevanje učiteljev je ključnega pomena, saj je za mnoge mladostnike šport več kot le razvedrilo. Robi pri tem ni nobena izjema.

»Kegljanje mi pomeni zabavo in sprostitve. Ko sem na stezi, odklopim in ne razmišljam o šoli in o drugih stvareh, samo kako bom imel enak lučaj in podrl čim več kegljev, da bo dober rezultat.«

Z dobrimi uspehi se je spomladi vrnil s Svetovnega prvenstva, zdaj pa se že pripravlja na Evropsko ekipno prvenstvo, ki bo prihodnjo pomlad na Slovaškem.

Povprašam ga, kaj načrtuje za prihodnost, a se le nasmezne in odvrne: **»Pustimo se presenetiti.«**

Potresna varnost v naših krajih

V zadnjem času nas vse bolj skrbijo naravne nesreče. V preteklih mesecih smo se soočili že z močjo vetra, zemlje in vode, nas lahko preseneti tudi tresenje tal, ki ga povzročajo premiki pod zemeljskim površjem?

besedilo: Katja Čevnik

Celotno ozemlje Slovenije leži na potresno aktivnem območju, malce več kot tretjina Slovencev pa živi na območjih, ki jih lahko prizadene močan rušilni potres. Najbolj ogrožen del naše države gre od severozahoda proti jugovzhodu – predvsem Posočje, osrednja Slovenija in krško-brežiško območje, pojasnjujejo na Uradu za seizmologijo Agencije za okolje. Na severovzhodu države in Primorskem je potresna nevarnost najmanjša. Najmočnejši potres v Sloveniji se je sicer zgodil pred več kot 500 leti, 26. marca 1511, na območju Idrije. Ocenjena magnituda je bila 6,4. Zgodovina beleži tudi veliki koroški potres, ki se je zgodil 25. januarja 1348. Ta dogodek je že tako oddaljen, da je težko natančno oceniti njegovo magnitudo, najverjetneje pa je bila blizu 7. Med potresom in po njem je domnevno umrlo kar od 20.000 do 40.000 ljudi, čeprav je zaradi sočasne velike pandemije kuge težko vse žrtve pripisati samo potresu. Tresenje tal so občutili od Neaplja na jugu do Krakova na severu. Med potresom sta nastala tudi dva velika, še danes v naravi jasno vidna skalna podora v Karavankah: Veliki vrh pri Podljubelju in Dobrač pri Beljaku. Pri drugem se je podrl precejšen del gore, v dolino je zgrmel kar kubični kilometer materiala. Potresi, čeprav zelo šibki, pa se v Sloveniji zgodijo vsak dan.

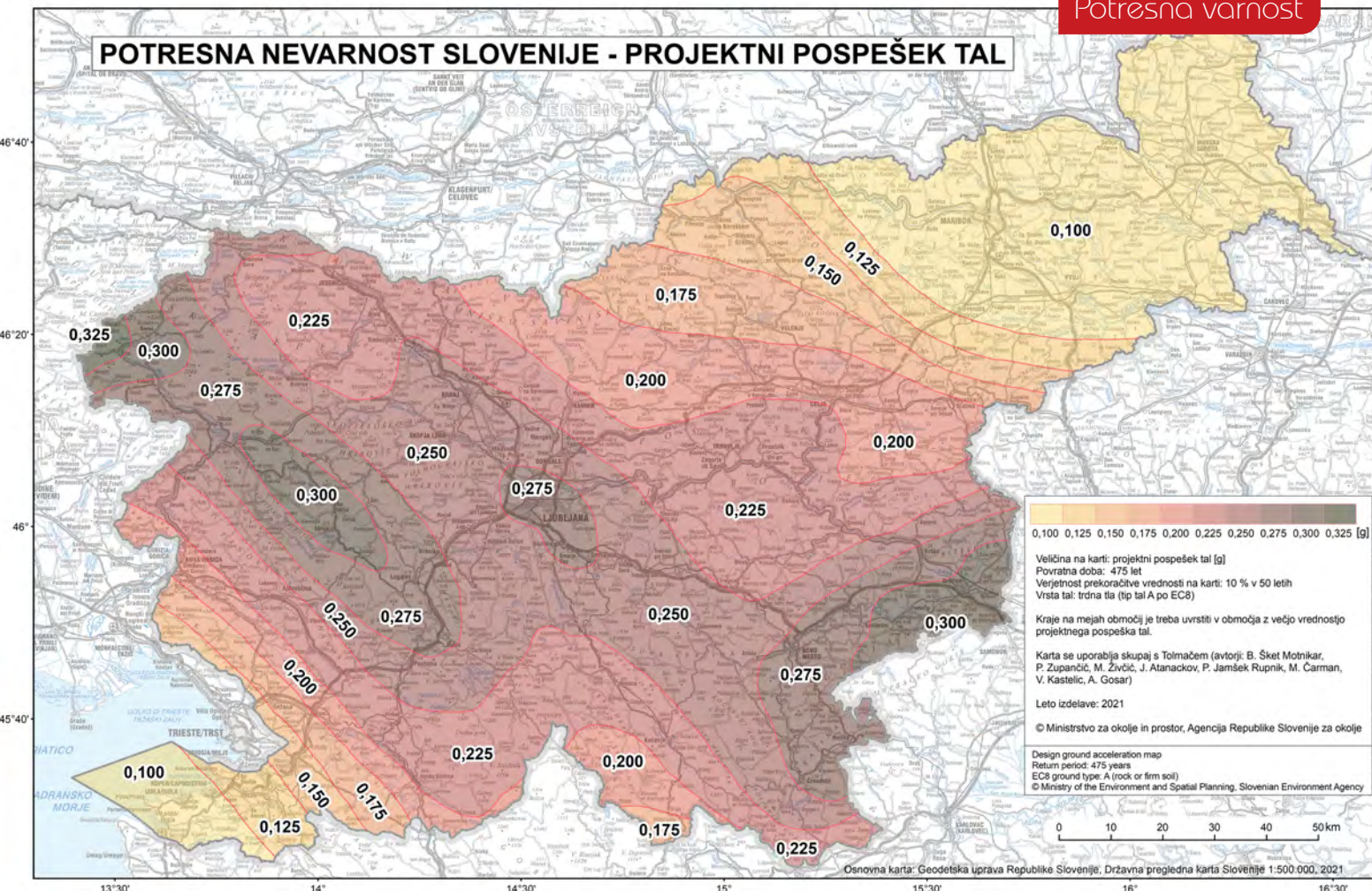
Kaj se zgodi, če hiše niso dobro zgrajene in potresno odporne, smo lahko videli v Zgornjem Posočju, na enem od potresno bolj nevarnih območij pri nas, kjer sta se v šestih letih zgodila dva potresa, prvi na velikonočno nedeljo 1998, njegova magnituda

je bila 5,6, drugi manj močan potres, za katerega strokovnjaki pravijo, da je bil popotresni sunek prvega, pa leta 2004. Prvi je poškodoval več kot 4000 objektov, drugi 2000.

Strokovnjaki pravijo, da smo v Sloveniji precej slabo pripravljeni na močne potrese in da bi bila škoda ob močnem tresenju tal ogromna, prenova pa dolgotrajna. Največji manko pa imamo pri informiranju o potresnih tveganjih. Vsaj tretjina nepremičnin pri nas ni zavarovanih, tretjina od teh pa tudi nima dodatnih kritij, kot so plaz, potres, poplave. Danes so na voljo zavarovanja pri različnih zavarovalnicah, a ob potresu 1998 še niso obstajala. Premija je odvisna od velikosti in starosti objekta (ali je bila zgradba zgrajena pred ali po letu 1965), leta obnove, potresne izpostavljenosti (Slovenijo zavarovalnice delijo na štiri cone) in dogovorjene soudeležbe zavarovanca ob škodi. Tako je med najmanj in najbolj potresno izpostavljenim območjem približno štirikratna razlika v višini premije. Nekatere države imajo obvezno zavarovanje, denimo Turčija, ki jo je v začetku leta prizadel katastrofalen potres. O močnem potresu so pretekli mesec poročali tudi iz Afganistana.

Do leta 1964 v Sloveniji nismo imeli nikakršnih predpisov o tem, kako naj se potresno varno gradi. Po tem letu, po potresu v Skopju, so bila sprejeta prva navodila oz. predpisi, kako graditi potresno varno. Od leta 2007 pa imamo sodobne standarde gradnje in vsi objekti, zgrajeni po tem letu, so potresno varni. A vseeno je potresno nevarnih stavb v Sloveniji ogromno, pri-

POTRESNA NEVARNOST SLOVENIJE - PROJEKTNI POSPEŠEK TAL

Kako pa smo na potres pripravljeni v naši regiji? Domačin Miran Korošak, poklicni gasilec in inštruktor Koroškega gasilskega zavoda z dolgoletnimi izkušnjami na področju zaščite in reševanja, ne ovinkari in takoj izstrelji, da zelo slabo. Po pred kratkim izdelani karti potresne nevarnosti Koroška spada med ogrožena območja, ravno Dravograd je na mejni črti, saj je na lestvici razredov ogroženosti na tretjem mestu, pri čemer peta stopnja pomeni največjo nevarnost. Korošak pojasnjuje, da se sicer na večji potres težko pripravimo, a bi enote zaščite in reševanja morale več poudarka nameniti vaji in različnim scenarijem dogajanja. Po njegovih besedah lahko veliko naredimo z ozaveščanjem prebivalcev, zato svetuje, da ažurno spremljate obvestila in nasvete strokovnjakov o ravnanju ob potresu. Potresi vedno pretresejo in jih ne moremo preprečiti, a se nanje lahko vsaj tako pripravimo in se zavarujemo.

bližno od 42.000 do 100.000 stavb, ki bi bile v primeru potresa zelo poškodovane ali uničene. Gre za enostanovanjske in večstanovanjske hiše, tudi javne objekte. Skratka, vsi objekti, ki so bili zgrajeni do leta 1964, so popolnoma brez potresne odpornosti. Strokovnjaki opozarjajo, da se izvajajo tudi neprimerne obnove; na starejše objekte, ki so potresno neodporni, se dajejo nova okna, nov stropor in lepa fasada. Objekt je videti kot nov, čeprav v resnici sama konstrukcija ni odporna. Republika Slovenija ima vzpostavljen sistem za prvi nujni odziv takoj po potresu, predvsem v okviru sistema zaščite in reševanja, pravi na Ministrstvu za javne vire in prostor, kjer pripravljajo tudi resolucijo o krepitvi potresne varnosti.

Občani imate možnost ocenitve lastne stavbe v aplikaciji POTROG, kjer lahko ob vnosu osnovnih podatkov grobo ocenite poškodovanost stavbe ob potresu. Točno oceno lahko podajo le strokovnjaki! Aplikacijo najdete na povezavi Potres - portal POTROG (potrog2.vokas.si)

POTROG
 Portal za ocenjevanje potresne nevarnosti

OCENI SVOJO STAVBO

NAZIV: _____ NADPIS: _____

Podatki o stavbi

Kraj: 1 / 8

Leto zgraditve stavbe: _____

Število kletnih etaž: _____

☒ Kletne etaže so bile, ki so vsaj deloma vzdržljive

Število etaž nad pritličjem: _____

☒ Pritličje je prva etaža, ki je v celoti nad najvišjo etažo. Menjava na drugo za nadzorovanje, če je nad njo zgradbena druga konstrukcija, ancor ne. Uporabljajte tudi nadzorovanje, ki potvrdi da deli temelj

Libeliče, kraj ob meji, kraj trmastih, pokončnih in gostoljubnih ljudi. Od plebiscita je minilo 101 leto, a v vsaki celici tamkajšnjih ljudi je spomin živ še danes.

Je v njihovih genih, prenaša se iz roda v rod. Tudi po zaslugi posameznikov, ki zapuščino dedov in pradedov negujejo, jo vedno znova ponavljajo in zapisujejo. Med njimi je tudi Nataša Knez, učiteljica in turistična vodnica po kraju, ki je vselej tudi ena glavnih soorganizatoric Dneva odprtih vrat v Libeličah.

»Dan odprtih vrat« je uradno ime libeliškega praznika, ki ga Libe-

Dan odprtih vrat v Libeličah

oktober 2014

ličani tradicionalno praznujemo prvo oktobrsko nedeljo že vse od leta 2005. Ideja, da bi na ta dan združili vsa društva na vasi in pripravili skupno prireditev, se je porodila takratni predsednici KPD Libeliče Jožici Srebotnik-Zalesnik. Namen prireditve je obuditi čas, ko so Libeličani s svojo neizmerno zavednostjo do svojega naroda in jezika pokazali svetu, da se tudi majhni lahko uprejo velikim in da odkrite narodne zavesti ne uniči nobena sila. Kako se Libeličani še danes zavedamo veličine takratnih dogodkov, je bilo čutiti tudi na lanski stoti obletnici, ki je bil veličasten dogodek, ki je segal tudi daleč onkraj naše meje.

Letošnja, že osemnajsta prireditev, je potekala pri Bičivneku in se je kot vedno začela s kratkim kulturnim programom in glasbenim gostom s Koroške ali od drugod. Ker dogodek sovпада s koncem del na polju in je prerasel v pravo jesensko druženje, so se članice Društva kmečkih žena tudi letos predstavile s svojo pestro kulinarčno ponudbo in opevano »r'pično župo«. Na ta dan odpremo tudi vrata svojih turističnih znamenitosti: kostnice, plebiscitnega muzeja, črne kuhinje, stare učilnice in kmečke zbirke ter zainteresiranim razkažemo libeliško kulturno in etnološko dediščino. Na prireditev vsako leto povabimo domače in druge goste.

Vzgojna učna pot Bobrček

april 2009

Leta 2009 je na pobudo učencev OŠ Neznanih talcev Dravograd in mentoric Elizabete Negovec Kopmajer in Marjete Podgoršek Rek nastal projekt, ki se gradi in dopolnjuje še danes. Učiteljica Marjeta se z veseljem spominja začetkov:

S turističnim podmladkom OŠ Neznanih talcev Dravograd smo tistega leta sodelovali na 23. festivalu Voda – zdravje – izziv za prihodnost in za raziskovalno nalogo ter turistično stojnico prejeli zlato državno priznanje. Ko smo se lotili naloge, smo z učenci najprej začeli z brainstormingom. Ker smo ugotovili, da ne vemo veliko, sem se povezala z Zavodom za varstvo narave v Mariboru in jih povabila na raziskovalno-poučni pohod okoli Dravogradskega jezera, kjer so naravovarstveniki razložili pomen jezera in poudarili, kaj se v zaščitenem območju Natura 2000 lahko počne in kaj ne. Po tem pohodu smo skupaj z naravovarstveniki za krajane Črneč pripravili tudi predavanje o jezera. Ta dan smo dobili veliko idej, saj smo želeli okrog jezera narediti poučno pot s postajami, kjer bi spoznavali nastanek jezera, rastje, živalstvo, zgodovino ter življenje ob reki Dravi, obenem pa bi bila pot vzgojna in bi nas usmer-

jala k odgovornemu ravnanju v naravi in zaščitenih območjih. V nadaljevanju smo si želeli, da bi bila primerna za ranljive skupine, kot so slepi, slabovidni, gluhi, naglušni in invalidi z gibalnimi težavami, saj je vodnih in učnih poti v Sloveniji veliko, če pa želimo, da bo naša pot privlačna za turiste in skupine, moramo biti drugačni, z vpadljivo idejo in to smo bili. Leta 2010 nam je županja Občine Dravograd Marijana Cigala za projekt podelila Zlati grb Občine Dravograd.

Proslava ob osamosvojitvi 1991

junij 1991

V Dravogradu je 26. junija 1991 zvečer potekala proslava ob razglasitvi slovenske samostojnosti.

Na prireditvi pred cerkvijo sv. Vida je zbrane pozdravil takratni župan Vinko Podržan, igrala je godba na pihala, med nastopajočimi boste opazili tudi našega legendarnega škota Davida Granta, ki je ravno takrat s svojo družino potoval okoli sveta. Nekaj ur pred proslavo je Dravograd preletel Orel jugoslovanske vojske in napovedal tisto, kar se je zgodilo naslednje jutro, ko je vojska nekdanje skupne države krenila proti mejnim prehodom in tudi Dravograd ni bil izjema. Videoposnetek je digitaliziran iz zbirke družine Švarc in del arhivske zbirke na Dravograd.net.

Drugi del Jesenskih serenad

V drugi polovici septembra smo v dvorcu Bukovje lahko poslušali še dva vrhunska glasbena dogodka. V četrtek, 21. septembra, je potekal tretji koncert Jesenskih serenad pod naslovom Lovilec sanj, ki so ga oblikovali Marko Hatlak band z avtorsko glasbo in priredbami klasičnih skladb ter igralec Tadej Pišek z izbrano poezijo Franceta Prešerna. V četrtek, 28. septembra, pa je bil na sporedu še zadnji koncert, kjer so zbrani prisluhnili vrhunski vokalni zasedbi IngeniuM. Člani skupine so pripravili zelo raznolik program, od slovenskih ljudskih do umetnih pesmi ter priredb znanih popevk. Z izbranimi besedili je vse skupaj začinila igralka Tina Uršič. Jesenske serenade so se s tem za letošnje posloville, vas pa že sedaj vabimo prihodnje leto vsak septembrski četrtek na izjemne glasbene večere v dvorec Bukovje. (RP)

Jazz stišišče 2023

V Glasbeni šoli Radlje smo na pobudo učitelja Matica Črešnika letos že drugič organizirali Jazz stišišče 2023. Seminar, na katerem je sodelovalo nekaj manj kot 60 udeležencev iz zgornje Dravske doline, Mislinjske in Mežiške doline, se je odvijal konec septembra v idiličnih prostorih dvorca Bukovje. Znanje jim je predajalo devet mentorjev: Maja Bevc – petje, Matic Črešnik – tolkala, Luka Herman Gaiser – kontrabas, Sandi Štor – trobila, Tomaž Pačnik – klavir, Valentin Štante – violina, Gregor Zver – pihala, Mihael Hrustelj – kitara, Borut mori – harmonika. V treh dneh sta bila izvedena dva koncerta, koncert mentorjev in zaključni koncert, kjer so sodelovali vsi udeleženci seminarja. Ideja o projektu Jazz stišišče se je porodila zaradi zanimanja za program in zvrst glasbe, ki je zelo razširjena tako v Sloveniji kot izven. Pri otrocih, ki so zainteresirani za skupno muziciranje in improvizacijo, so to bili idealni pogoji za razširitev obzorij na tem področju. Zelo lepo je bilo slišati, ko so se po končanem dnevu udeleženci zbrali v naključne skupine in ustvarjali svojo glasbo, pri čemer so zbudili svojo ustvarjalnost in inovativnost. Veliko vlogo pri pedagoškem procesu so odigrali tudi mentorji, saj so na podlagi svojih izkušenj, ki so jih prav tako v svoji mladosti nabirali na poletnih kampih, pripomogli k boljšemu razumevanju samih glasbenih vsebin. Naša želja je, da uspešno delavnico Jazz stišišče ponovimo vsako leto in da postane stalnica v glasbenem prostoru, ki je poln mladih ustvarjalnih in

glasbeno razigranih otrok.

Posebna zahvala za izvedbo seminarja gre Občini Dravograd in Javnemu zavodu Dravit, ki so nam omogočili tridnevno bivanje v dvorcu. Zahvala pa velja tudi vsem partnerjem v projektu: Glasbeni šoli Slovenj Gradec, JSKD Slovenj Gradec, ZKD Slovenj Gradec in Jazz Ravne ter vsem sponzorjem, ki so omogočili otrokom, da so se seminarja udeležili brezplačno.

Jazz Big band, ki je utrjeval svoje znanje v Bukovju, bo nastopil tudi 8. novembra v Športni hiši v Radljah, kjer bodo igrali v sklopu koncerta Serenade slovenskih popevk.

Matej Švab

Judoistka Jevgenija Gajić niza vrhunske rezultate

Dravograjčanka Jevgenija Gajić se je z judom srečala v 2. razredu OŠ Neznanih talcev, kjer je pričela z vadbo v okviru sekcije Judo kluba Dravograd. Danes, 10 let kasneje, kot članica Judo kluba Acron Slovenj Gradec zastopa tako Dravograd, Koroško kot Slovenijo na različnih tekmovanjih, tudi najvišjega nivoja. V letošnjem letu je kot kadetinja do 18 let zmagovala na turnirjih za slovenski pokal, osvojila 3. mesto na članskem državnem prvenstvu, bila druga na kadetskem prvenstvu Slovenije in postala srednješolska državna prvakinja ter državna prvakinja do 23 let.

Uspehi v državnem merilu so ji odprli vrata v slovensko kadet-sko reprezentanco, kjer se je v težnostni kategoriji do 57 kg kar petkrat uvrstila med deset najboljših na uradnih pokalih Evropske judo federacije. Na Poljskem je prišla do prvega odličja – osvojila je 2. mesto, s čimer je izpolnila normo in v mesecu avgustu zastopala barve Slovenije na Svetovnem kadetskem prvenstvu v Zagrebu, še prej pa je v juliju na Evropskem prvenstvu v Lizboni na Portugalskem osvojila odlično 7. mesto. Jevgeniji se je v tem letu prvič ponudila tudi priložnost zastopati slovenski judo v mladinski konkurenci do 21 let, pri čemer se je preizkusila na dveh evropskih pokalih. Prvič v Slovenj Gradcu, kjer je domači

JK Acron premierno gostil turnir evropskega pokala in je osvojila vrhunsko 7. mesto ter v prestolnici Severne Makedonije Skopju, kjer je poskrbela za presenečenje in se domov vrnila z bronastim odličjem. V letošnjem letu bo nastopila še na Panameriškem pokalu v kanadskem Montrealu, kadetsko kariero pa bo zaključila na evropskem pokalu v Kopru.

Uspehi v športu pa niso vse, Jevgenija je odlična in vzorna dijakinja Gimnazije Slovenj Gradec in s tem še en lep primer, kako lahko mladi upi usklajujejo šolske obveznosti in hkrati dosegajo vrhunske športne rezultate.

Stojan Železnik

foto: Marko Matija

Moški pevski zbor Društva upokojencev

Pred več kot 20 leti je ljubezen do lepo zapete pesmi povežala nekaj domačinov, članov DU Dravograd, ki so tudi na ta način postali prijatelji. Eni so odhajali, prihajali so novi. Po poletnem oddihu so se v začetku oktobra pevci spet srečali. Žal tokrat ni bilo Jakija Morija, predsednika, organizatorja, povezovalca. Pevci so se mu poklonili s spomini. Pogrešali ga bodo, manjkal bo njegov žametni bas. Z zborovodkinjo Alenko Mori so se dogovorili za vaje, skupno izbirali repertoar pesmi, od ljudskih do umetnih, ki jih bodo vadili in prepevali na nastopih, ki jih čakajo – občinska revija, Od Pliberka do Traberka, letni koncert in seveda sodelovanje na krajevnih prireditvah. Tradicijo ubranega petja želijo nadaljevati v veselje pevcev samih in poslušalcev, zato vas vabijo, da se pridružite zboru ali pa pripeljite svoje prijatelje. Vlado Kreslin poje: »Poj mi pesem o življenju in prešerna naj zveni, poj mi še o hrepenjenju, naj srca nam pomladi.« Tudi naši pevci se strinjajo s tem.

Krista Ločičnik

foto: Ivanka Mori

Izlet na Dolenjsko

Na pot smo se odpravili 14. septembra v jutranjih urah. Pot nas je vodila prek Velenja, Celja, Radeč do Sevnice, kjer smo pomalicali in si privoščili jutranjo kavo. V Trebnjem nas je pričakala vodnica Dominika, ki nas je popeljala na ogled župnijske cerkve Marijinega vnebovzvetja. Seznanila nas je z zgodovino kraja, zgodbo o pomembnem krajanu misijonarju Frideriku Baragi in projektu sakralnega tekstila, ki so ga trebanjske klekljarice opremile s klekljano čipko. Na poti do Mirne Peči smo imeli panoramski ogled Trebnjega in okolice.

V Mirni Peči, v Muzeju Lojzeta Slaka, so nam predstavili njegovo življenje in delo. Muzej je zelo lepo urejen ter po desetletjih predstavlja glasbo in nastope Lojzeta Slaka, njegove turneje in gostovanja. Razstavljeni so tudi instrumenti in narodne noše v katerih je nastopal. Tudi mi smo zapeli ob spremljavi naših harmonikarjev. Pred muzejem smo naredili še obvezno slikanje in se dobre volje odpravili na kosilo na Čatež pod Zaplazom. Dragi člani, vabljeni, da se nam na prihodnjih izletih pridružite.

Mira Časar

DP v balinanju za upokojence

V sredo, 27. septembra, je v Postojni potekalo državno prvenstvo v balinanju za upokojence. Koroško regijo je pri moških zastopala ekipa DU Dravograd kot letošnji regijski prvak. V moški konkurenci je nastopilo 14 ekip iz celotne Slovenije, ki so bile razdeljene v štiri skupine. Naša ekipa je pri žrebu imela nekaj smole, saj je padla v zelo zahtevno skupino.

Dva minimalna poraza sta pomenila, da je ekipa DU Dravograd zaključila s tekmovanjem in se uvrstila v spodnji del lestvice. Državni prvak je postala ekipa domačinov DU Postojna. Za DU Dravograd so tekmovali Jože Šegovc, Ivan Duler, Franc Grabner, Vladimir Hrnčič in Milan Črnko. Čestitke vsem dobitnikom priznanj, pokalov in medalj, čestitke ekipi DU Dravograd za borbena igro.

Žal tokrat sreča ni bila na naši strani, a važno je sodelovati. Še posebej je bila ekipa ponosna, da je predstavljala Dravograd v majicah »S srcem za Dravograd«, ki nam jih je podaril župan Anton Preksavec, za kar se zahvaljujemo.

Janko Lorber

Obiski najstarejših članov Društva upokojencev

Preživljamo lepo sončno jesen. Narava nas je letos obdarila z obilo sonca in toplega vremena. V škrlatne jesenske barve se bodo kmalu odeli naši gozdovi, šrambe bodo polne dobrot, s katerimi si bomo krepili zdravje v mrzlih zimskih dneh. Da bi bila jesen življenja lepa in topla tudi za naše jubilate, skrbimo poverjeniki in člani Upravnega odbora. Obiskujemo jih na njihovih domovih ali v domovih za starostnike v Črnečah, Slovenj Gradcu in na Prevaljah. Podarimo jim nekaj lepih trenutkov, nekaj prostega časa, ki ob prijetnem klepetu kar prehitro mine. Oni pa nas obogatijo s svojimi življenjskimi izkušnjami, veselimi in kdaj pa kdaj tudi z žalostnimi trenutki, ki so jih doživeli. Z dobro voljo in pozitivnimi mislimi lahko doživimo visoko starost. To dokazujejo naši krepki in čili jubilanti, ki jih je v letu 2023 v starosti med 80 in 95 let kar 93, nekaj pa je tudi takih, ki se bližajo stotemu letu. S svojimi obiski bomo lepšali jesen življenja našim članom tudi v prihodnje in se že veselimo srečanj z njimi.

Sabina Lorber

Ko spregovorijo meje

Konec septembra so na nekdanjem mejnem prehodu Libeliče spregovorile meje. Dr. Manja Miklavc nam je predstavila pripovedi – spominke, zgodbe ljudi, ki so živeli in živijo ob meji. Knjiga Ko spregovorijo meje je navdihujoče delo, ki raziskuje bogato zgodovino in življenje ob meji. Ta majhen prehod med Slovenijo in Avstrijo je že stoletja pričal mnogim zgodovinskim dogodkom in osebnim zgodbam. Avtorica se je poglobila v zgodovino tega območja in raziskovala, kako so meje oblikovale življenja ljudi, ki so tu živeli. Skozi izjemne pripovedi bralcu približa življenje na tej prelomnici med dvema državama. V knjigi boste spoznali neverjetne zgodbe ljudi, ki so prečkali mejo, bodisi zaradi dela, ljubezni ali bega pred vojnami. Ko spregovorijo meje ni le zgodovinska študija, ampak tudi poglobljena študija človeškega duha in čustev v soočenju z mejo. Knjiga nas spomni, da meje niso le geografske linije, temveč tudi simbolične prepreke, ki lahko oblikujejo usodo posameznikov in skupnosti. S knjigo boste odkrivali presunljive zgodbe in premišljene analize, ki vas bodo spodbudile k razmišljanju o vplivu meja na naše življenje in naš svet. Ta knjiga je nepogrešljivo branje za vse, ki jih zanima meje, zgodovina in človeške zgodbe. S stalno avdiovizualno razstavo se bodo nadgrajevala znana zgodovinska dejstva s spominskimi pripovedmi, ki jih bo še naprej zbirala dr. Manja Miklavc. Prehod Libeliče postaja prostor zbiranja spominov in nadgrajevanja vsebin. V prihodnje se bodo v tem prostoru dogajali Večeri s pripovedovalci: zgodbe z meje.

Veronika Kotnik

Jubilejna 30. mednarodna likovna kolonija

Med 5. in 8. oktobrom je pod okriljem JSKD OI Dravograd v sodelovanju z JZ Dravit in ZKD Dravograd v Dvorcu Bukovje potekalo jubilejno 30. slikarsko srečanje Ex tempore, ki se ga je udeležilo 22 umetnikov iz Slovenije in Avstrije.

Zbrali so se v četrtek popoldne in pričeli z ustvarjanjem vse do sobotnega zgodnjega popoldneva, ko so oddali narejena in opremljena likovna dela za razstavo. Odprtje razstave je bilo v soboto, 7. oktobra, v Dvorcu Bukovje, kjer bo razstava na ogled do konca leta. Za izvrstno popestritev dogodka je poskrbel Dravograjski sektor.

Vse prisotne je pozdravil tudi podžupan Občine Dravograd Robert Plimon. Na tokratnih Ex temporah so sodelovali Ivan Podovšovnik, Stanislav Brodnik-Cico, Alojz Krevh, Roman Planko, Mili in Tone Pačnik, Ivanka Kraševac Prešern, Ivan Žan Prešern, Hermina Jeseničnik, Srečko Frühauf, Lojze Adamlje, Zvonka Pacek, Tomo Vojnovič, Blaža Fečur, Marija Strnad, Danica Lešnjak, Pavle Ščurk, Ivo Kolar, Karl Vejn timer, Helmut Blažej, Albert Mesner in Branko Gajšt. Ob tej priložnosti je izšel tudi katalog udeležencev 30. Ex tempore z naslovom Umetnost in prijateljstvo. (RP)

foto: JZ Dravit

foto: JZ Dravit

Predstavitve knjige Vijolična kačja pastirica

V petek, 15. septembra, je v idiličnem okolju Dvorca Bukovje potekala predstavitve romana z naslovom Vijolična kačja pastirica avtorice Martine Podričnik, ki prihaja iz Javorja nad Črno na Koroškem. S pisanjem je pričela že v svoji mladosti, a je tisti pravi čas zanj našla šele po upokojitvi. Tako se ji je poleg kratkih del, ki jih je pisala do sedaj, porodila zamisel o prvem romanu. Martina se redno udeležuje literarnih delavnic, kjer je tudi našla izziv za pisanje daljšega dela. Vijolična kačja pastirica je zanimiv roman, ki govori o Slovenki Lučki, ki je odpotovala v Mehiko, da bi tam našla svoj notranji mir. Na koncu ugotovi, da je svet takšen kot je, da je vseeno, kje živi, saj določenih stvari ne moreš kar pustiti za seboj in te spremljajo, kjerkoli si. Pomirjena s tem spoznanjem se glavna junakinja na koncu tudi vrne v domovino. Pogovor o knjigi je moderiral Robert Preglau, vodja Območne izpostave JSKD Dravograd, za glasbeno popestritev dogodka pa je poskrbela Martinina vnukinja Izza Zala Čebul na flavti. Martina je za vse prisotne pripravila tudi nekaj mehiških prigrizkov ter spekla odlično torto. Zagotovo to ni njeno zadnje delo in želimo si, da nastane še kakšen roman, saj verjamemo, da ima v sebi še mnogo bogastva, ki ga lahko prelije na papir. (RP)

Jesenska dekoracija v Trbošnjah

V idilični vasi Trbonje je pod vodstvom Bojana Vaukmana iz Kulturnega društva Brod in KS Trbonje nastala čudovita jesenska dekoracija. Skupaj so ustvarili čarobno vzdušje, ki odraža bogastvo barv in toplino jeseni.

Člani društva so s svojo ustvarjalnostjo navdušili z unikatnimi elementi, ki krasijo okolico. Dogodek je bil odlična priložnost za skupno povezovanje in ustvarjanje čarobnega jesenskega vzdušja v skupnosti.

Natalija Pungartnik

OŠ Šentjanž

Pohod do Ribniškega jezera

V soboto, 16. septembra, smo se z otroki planinskega krožka skupaj s starši in starimi starši podali na naš prvi planinski pohod v tem šolskem letu. Izbrali smo Pohorsko klasiko, pohod, ki ga večina staršev in starih staršev dobro pozna in ki nikoli ne razočara. Odziv je bil res izjemen! Ker smo uspeli privabiti kar nekaj novih udeležencev, se nam je zdelo pomembno, da za prvi pohod izberemo lepo, varno, ravno prav dolgo in strmo pot, ki nam bo na koncu postregla še s »češnjo na torti«. Ob 9. uri smo se zbrali na Kopah, bilo je 45 udeležencev in trije vodniki. V zmernem tempu smo se podali na pot proti Ribniški koči. Na Črnem vrhu, najvišjem vrhu Pohorja, smo imeli prvi postanek.

Otroci so žigosali svoje planinske dnevnike in si ogledali simpatično skorjanko, ki je nekdaj služila kot gozdarsko bivališče, danes pa zavetju pred hudo uro. Pot smo nadaljevali in v dobrih dveh urah prišli do Ribniške koče. Po daljšem postanku smo se odpravili čez Jezerski vrh do Ribniškega jezera. Občudovali smo jezero, rožnate cvetove lovkvanja in račke, ki so zvedavo priplavale do otrok. Do izhodišča smo se vrnili po isti poti. Dan je bil prelep. Izkoristili smo ga v naravi, se naučili lepih razgledov v daljavo in na prostranstva pohorskih daljav, se družili, zabavali in naredili nekaj za svoje zdravje. Na cilj smo prišli prijetno utrujeni in zadovoljni.

Otroško zadovoljstvo je bilo še večje ob zasluženih igri na napihljivih igralih Pri Zajcu in prav nič več niso bili utrujeni. Prehodili smo dobrih 12 kilometrov in premagali 475 višinskih metrov. S pohodniki smo bili vodniki Planinskega društva Dravograd Jože Kladnik, Zdenka Krajnik in Mateja Petek.

Mateja Petek

Ob Tednu mobilnosti že tretje leto zapored z učenci od 1. do 5. razreda izvedemo dejavnosti Pešbus in S skirojem v šolo. V sodelovanju z Mladinskim centrom Dravograd smo se v petek, 15. septembra, naj-

OŠ Šentjanž

Dvodnevni tabor devetošolcev na Viču

Sodobni življenjski slog nas sili v hiter tempo življenja, zaradi česar izgublamo povezanost z naravo. Iz tega razloga smo se z devetošolci odločili, da se podamo na kratko dvodnevno taborjenje. Za destinacijo smo si izbrali Vadbeni center Vič, saj je lokacija nekoliko odmaknjena, a še vedno dovolj blizu »civilizacije«, hkrati pa nam je ponujala vse, kar bi potrebovali tudi v primeru nekoliko slabšega vremena. Sprva smo načrtovali, da bi se do našega tabora podali peš izpred šole, vendar žal to zaradi posledic neurja ni bilo mogoče. Najprej smo obiskali dvorec Bukovje, kjer smo si ogledali preurejeno notranjost ter se pogovarjali tudi o vojni za osamosvojitve Slovenije. Na poti do tabora smo se ustavili tudi v prostorih Občine, kjer so nam razkazali prostore nekdanje gestapovske mučilnice. Ob sprehodu skozi trg smo si ogledali še srednjeveško trško jedro. Ob prihodu v tabor je sledila predstavitev dela policije. Še posebej nas je navdušil prikaz dela policijskih psov. Sledilo je težko pričakovano kosilo in postavljanje šotorov. Matematično obarvano popoldne smo si popestrili z orientacijskim tekom. Večerja ob tabornem ognju, opazovanje zvezd in pogovori pa so vodili v prijeten zaključek dneva. Glede na to, da smo bili na taboru devetošolci, ki nas letos čaka tudi valeta, smo fantje izkoristili priložnost in zvečer presenetili dekleta s povabilom na ples. Petkovo jutro smo pričeli s spoznavanjem biotske pestrosti neposredne okolice, ki mu je sledilo čiščenje okolice, pospravljanje šotorov in priprava na odhod domov. Pred vkrcanjem na avtobus, ki nas je peljal do šole, nas je čakal še prijeten sprehod do Dravograda, ki je ob klepetu s sošolci hitro minil.

Marko Sonjak

OŠ Šentjanž

S Pešbusom in skirojem v šolo

prej odpravili peš v šolo. Izbrali smo tri relacije z zbirnimi mesti, kamor so učenci prišli peš, s starši ali s šolskim prevoznikom. Učiteljice so razdelile odsevne trakove, darilo Mladinskega centra Dravograd, nato pa so se skupaj odpravili po varni poti proti šoli. Na poti ni manjkalo klepeta, smeha in kot bi mignil so bili pred šolo, kjer je sledilo skupno fotografiranje udeležencev z vseh treh koncev: Bukovska vas, križišče Modrij-Jeglijenk ter Ind. cona Otiški Vrh. Nato so se učenci od 1. do 4. razreda odpravili na igrišče pri šoli, kjer so članice MC pripravile poligon za demonstracijo varne vožnje s skirojem. Tam so se učenci na poligonu lahko preizkusili in spretni in varni vožnji, ob tem pa spoznavali tudi prometna pravila. Pri obeh dejavnostih so zelo uživali in se veliko naučili, zato upamo, da bosta postali tradicionalni.

Marinka Vožič

OŠ Šentjanž

Ob Tednu otroka

Kot vsako leto je bil tudi letos prvi teden oktobra namenjen otrokom. Letošnja tema Tedna otroka je bila »Zakaj in zatoji radovednosti«. Radovednost nas vodi k odkrivanju sveta okoli nas in raziskovanju znanja. Otroci najpogosteje svoje vprašanje pričnejo z 'zakaj', naš odgovor pa se prične z 'zato'. Tako so učenci od 1. do 9. razreda skozi celoten teden s pomočjo različnih kvizov ugotavljali svoje znanje na več področjih in spoznavali nove zanimivosti. Na naši šoli pa so potekale tudi že utečene dejavnosti, v katerih otroci uživajo. V ponedeljek so imeli učenci priljubljeno tombolo. V dveh skupinah so se zbrali v jedilnici in napeto poslušali izžrebanja števila. Učenci so za osvojeno eno, dve ali vse tri vrstice dobili nagrado. V torek so bile na sporedu tri kino predstave.

Učenci od 1. do 3. razreda so gledali animirano pustolovščino Elementi, učenci od 4. do 6. razreda so si ogledali družinski film Dancing Queen, učenci od 7. do 9. razreda pa dramo/komedijo Kako rešiti planet. V sredo je potekalo tekmovanje z avtomobilčki na daljinsko vodenje. Pri izvedbi in meritvah so pomagali učenci 9. in 8. razreda, tekmovanja, ki je potekalo v šestih kategorijah, pa so se lahko udeležili vsi učenci. Najboljši so prejeli diplome. Četrtek je bil dan za menjavo igračk in knjig. Učenci od 1. do 4. razreda so prinesli igrače, učenci od 5. do 9. razreda pa knjige.

Menjava igračk ni trajala dolgo, saj so učenci hitro izpraznili mize, manj interesa pa je bilo za menjavo knjig. Verjamemo, da bo tudi ta dejavnost postala stalnica v tednu otroka in bo drugo leto bolj obiskana. Tega dne so prvošolčki v knjižnici prejeli v dar knjigo Marka Kravosa z naslovom Hiša selivka, ki jo je v tem šolskem letu

društvo Bralna značka podarilo vsem prvošolčkom v Sloveniji. Zanj je v petek potekal tudi zelo pomemben dan, saj smo pripravili sprejem prvošolcev v šolsko skupnost. Poleg vseh naštetih dejavnosti so se vsi učenci udeležili delavnice »Spoznavaj živali«, ki jo je vodil učitelj Blaž Mlinšek.

Učenci so si lahko pobliže ogledali in se dotaknili gekona, kače in pajka. Že kar nekaj let učenci ob Tednu otroka sodelujejo na fotografskem natečaju. Tema letošnjega natečaja je bila »Pokloni čas, polepšaj dan«. Učenci so s fotografijami pripovedovali zgodbe medgeneracijskih odnosov, odnosov babic in dedkov s svojimi vnuki. V prihajajočih dneh učence druge in tretje triade čakajo še jesenske delavnice, kjer bodo s pomočjo učiteljic okrasili šolo in pričarali jesensko vzdušje. V imenu šole se zahvaljujem piceriji Na postaji in Maji Ramšak za nagradi.

Vesna Turičnik

V petek, 22. septembra, smo na šoli povezali in prepletli tri pomembne dogodke. Ob dnevu slovenskega športa smo organizirali športni dan, aktivno smo sodelovali na 30. obletnici mreže Zdravih šol in ob bližajočem se mednarodnem dnevu starejših na pohod z učenci ra-

OŠ Šentjanž

30. obletnica mreže Zdravih šol

zredne stopnje povabili njihove babice in dedke. Regijskega dogodka, ki se je odvijal v Grajskem parku na Ravnah, smo se udeležili s skupino učencev 2. razreda in nekaterimi učenci 7., 8. in 9. razreda. Predstavljale so se Zdrave šole s Koroške, med njimi tudi naša.

Pripravili smo spretnostne igre in delavnico premagovanja strahov in predsodkov pred malimi živalmi. Skupina 14 učenek in učencev iz 7. in 8. razreda je vodila in izvajala spretnostne igre po postajah, učenki 9. in učenka 7. razreda pa so vodile delavnico z malimi živalmi. Učenci 2. razreda so medtem krožili med postajami in delavnicami, ki so jih pripravile druge šole. Na prvi postaji so si pripravili slastna sadno-zelenjavna nabodala, na drugi so se dodobra razgibali na športnem poligonu in na tretji naučili ples ter ga tudi odlično zaplesali. Ob pestrem dogajanju smo uživali in tako še malce drugače poskrbeli za svoje zdravje.

Mateja Petek

OŠ Šentjanž

Dobrodelni koncert karitas

V petek, 29. septembra, so učenci in učenke OŠ Šentjanž sodelovali na 27. dobrodelnem koncertu karitas, ki se je odvijal v dvorani Špic D v Dravogradu. Poleg drugih nastopajočih se je zborček naše šole predstavil s pesmima Anike Horvat 'Naši mali sončki' in 'Mi smo otroci sveta' (priredba originalne pesmi We are the world Michaela Jacksona). Kot solista sta se predstavila četrtošolec Tilan Prikeržnik in Kristina Ravnjak. Zborček so spremljali glasbeniki (Tomaž, Matjaž, Tomaž), ki so se samo za nas pripeljali z Gorenjske. Otroci so se na odru odlično izkazali in zelo dostojno predstavljali našo šolo.

Renata Sešel

PGD Dravograd

Mesec oktober je mesec požarne varnosti. V našem društvu pa je to mesec, ko začnemo z gasilskimi vajami za naš podmladek. 1. oktobra smo mentorji pripravili že tradicionalno gasilsko popoldne za otroke. Otroci so se lahko preizkusili v gašenju goreče hiše, vožnji gasilskega avtomobila, pripravili smo jim tudi risalni in foto kotiček. Za vse, ki so želeli naše delo spoznati tudi podrobneje, smo imeli razstavljen naš vozni park – gasilski tovornjak, kombi in čoln. Dogodka se je udeležilo kar nekaj otrok, ki so uživali v spoznavanju našega dela. Skupaj smo se dogovorili tudi za termine tedenskih vaj, kjer se bodo otroci tekom šolskega leta izobraževali, da bodo nekoč lahko tudi sami pomagali drugim.

Amalija Skrube

PGD Šentjanž pri Dravogradu

Pr PGD Šentjanž pri Dravogradu je po vseh opravljenih delih v minulem obdobju opaziti utrujenost. Kljub tej oviri, ki je nastala ob preteklih dogodkih, ko so nas zajele poplave, plazovi, vsem čiščenju ter pri organizaciji in pospravljanju na gasilski veselici, smo nadaljevali z deli. V september smo se podali bolj lagodno, saj smo se nadejali malo bolj umirjenega dela. Tako smo v mesecu septembru predvsem odpravljali posledice škode, ki je nastala, denimo urejanje vozil in opreme ter ureditve Gasilskega doma. Poleg tega smo bili še vedno zelo aktivni na terenu, saj smo morali oprati še veliko površin v podjetjih in domovih, očistiti je bilo potrebno kar nekaj jaškov in prepustov, odpeljati naša vozila na prepotrebne servise ter ponovno prekrivati plazove.

PGD Trbonje

Poplave v mesecu avgustu niso prizanesle niti našemu kraju. Cel mesec smo pomagali pri odstranjevanju in sanaciji posledic. Z mislimi pa smo bili že pri največjem dogodku v letošnjem letu za naše društvo, pri Državnem gasilskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta. Z novim šolskim letom smo pričeli z gasilskimi vajami s pionirkami in mladinkami, ki so se uvrstile na državno tekmovanje. V soboto, 23. septembra, smo se zgodaj zjutraj z avtobusom odpravili v Gornjo Radgono. Kljub slabemu vremenu smo bili dobro razpoloženi in v pričakovanju nečesa novega. Pionirke so nastopile med prvimi in kljub dežju vajo z vedrovko, štafeto s prenosom vode in vajo razvrščanja opravile brez napak. Po dveh urah so na progo stopile tudi mladinke in prav tako brez napak izvedle mokro vajo s hidrantom, vajo razvrščanja in teoretično testiranje.

Po opravljenih vajah smo na spletni strani nestrpno spremljali rezultate vse do nastopa zadnjih ekip. Ob koncu tekmovanja smo bili z rezultati zelo zadovoljni. Mladinke so med 47. ekipami dosegle 12. mesto, pionirke pa med 46. ekipami 15. mesto. Obe ekipi sta prejeli priznanje za sodelovanje in zlate tekmovalne značke Gasilske zveze Slovenije.

Ob prihodu domov je naše mlade gasilke pričakalo sladko presenečenje, torta. Za dosežene rezultate je še posebej zaslužen mentor mladine, Miran Račnik, ki nesebično razdaja svoj prosti čas

Kljub obilici dela pa smo se morali pripraviti na Državno tekmovanje v Gornji Radgoni. Glede na težave, predvsem s pomanjkanjem časa za vaje, smo na koncu zelo zadovoljni z rezultatom, daj smo se uvrstili na odlično 24. mesto. Kljub vsem obveznostim pa nismo pozabili na otroke, ki so nam pomagali med poplavami in tistih, ki smo jih nekoliko prestrašili z izselitvijo.

Obiskali smo jih in se z njimi sedaj v lepši situaciji podružili in jim podarili skromna darila, ki so se jih zelo razveselili. Z obiskom smo jim pokazali, da gasilci lahko pridemo tudi ob lepih trenutkih in ne samo ob nesrečah.

Borut Smodiš

in gasilsko znanje med naše mlade gasilce in gasilke. Člani PGD Trbonje smo ponosni na gasilski podmladek in jim za dosežene rezultate čestitamo.

Magda Kadiš

PGD Črneče

11. septembra smo v PGD Črneče na veliko veselje članov sprejeli v društvo novo motorno črpalko. Prejšnja črpalka, ki nam je služila dobrih 27 let, se je žal med intervencijami v avgustovskih poplavah pokvarila.

Morali smo ukrepati, zato smo za pomoč zaprosili Občino Dravograd in Gasilsko zvezo Dravograd. Od prošnje za pomoč in sprejema nove črpalke v društvo je preteklo samo 12 dni, kar je nekaj nepredstavljivega. Velika zahvala gre Občini Dravograd, Dominiki Knez in GZ Dravograd za ponujeno pomoč. Upamo, da nam bo nova motorna črpalka dobro služila, več na tekmovanjih in manj na intervencijah.

Črnečanka Nuša Kadiš diamantna maturantka

Diamantni maturanti so tisti, ki na splošni ali poklicni maturi dosežejo vse možne točke. Letos je bilo takih 137 in ponosni smo, da je ena izmed njih Črnečanka Nuša Kadiš. V sredo, 27. septembra, je zato v prostorih Občine Dravograd potekal sprejem za odlično dijakinjo, ki je zadnja štiri leta obiskovala športni oddelk Gimnazije Ravne na Koroškem, saj je izvrstna igralka namiznega tenisa. Nušo je sprejel župan Anton Preksavec, poleg Nušinih staršev pa sta se sprejema udeležila še ravnatelj Dragomir Benko in profesorica Andreja Kadiš. Župan je Nuši čestital in obenem izrazil spoštovanje do njenega dosežka, hkrati pa poudaril pomembnost izobraževanja tudi za razvoj Občine Dravograd. Diamantni maturantke in maturanti

simbolizirajo radovednost, vztrajnost, vedoželjnost in samodisciplino in tega pri Nuši zagotovo ne manjka, zato ji želimo, da jo takšna predanost spremlja še naprej.

Srečanje sosednjih občin

11. oktobra se je v idiličnem ambientu dvorca Bukovje odvilo tradicionalno srečanje Občine Dravograd in Suha (Neuhaus), letos pa se je srečanju prvič pridružila še Občina Lavant (Lavamund). Gostje so svoj obisk pričeli z ogledom stalnih razstav v dvorcu Bukovje, nato so uživali v glasbeni izvedbi Danaje Grebenc na diatonični harmoniki, sledilo pa je prijetno druženje s pogostitvijo v prostorih dvorca.

Kampanja »Vzemi si čas. Za Koroško.«

V okviru Regionalne razvojne agencije za Koroško še vedno poteka kampanja z naslovom »Vzemi si čas. Za Koroško. Moja Slovenija«, ki se je zelo dobro prijela. Njeno osnovno sporočilo je, da Koroška, bolj kot kadarkoli do sedaj, potrebuje podporo tudi v turizmu ter da smo ponovno zelena in varna destinacija za turistični obisk. Na pobudo RRA Koroška je kampanjo podprla tudi Slovenska turistična organizacija. Ta je konec septembra napotila v našo regijo ekipo Pro Plusa, ki je posnela sedemminutni prispevek o naši regiji, ki ste ga lahko zasledili v rubriki Moja Slovenija na Pop TV in Kanalu A. Kadri prispevka so bili posneti v vseh treh dolinah naše regije, kjer je simpatična voditeljica Špela Jereb odkrivala manj znane kotičke naše zelene destinacije. Domačinka Anja Vajde jo je najprej popeljala na stičišče treh dolin, kjer so na Starem gradu nad Dravogradom posneli uvodni del, nadaljevali so pri Koroških splavarjih na Dravi, obiskali so še Prežihovino v Kotljah ter se v Slovenj Gradcu kulinarčno razvajali v družbi Cvetke Murko, saj gostilna Murko letos praznuje že častitljivih 120 let delovanja. Njene brbončice so bile navdušene nad mežerlijem, ki so ga pripravili na bolj sodoben način, celotna ekipa pa nad gostoljubnostjo ter prijaznostjo domačinov, še posebej pa jih je prevzela lepa narava, stran od mestnega vrveža. Naravnost očarala pa jih je idila na Starem gradu v Dravogradu, saj se jim je pogled na naše mesto iz vseh strani zdel naravnost dih jemajoč. Zelo lepa promocija za naš Dravograd in celo Koroško. Obljubili so, da nas z veseljem še kdaj obišejo!

Anja Vajde

Koroški karierni sejem odlično uspel

V ponedeljek in torek, 9. in 10. oktobra, je v dvorani Špic D potekal Koroški karierni sejem, ki so ga z združenimi močmi pripravili Koroška gospodarska zbornica, Klub koroških študentov in Zavod za mlade Odriv, sodelovala pa sta tudi Občina Dravograd in Javni zavod Dravit. Tako so zaključni razredi koroških osnovnih in srednjih šol dobili priložnost, da spoznajo, kakšne so zaposlitvene možnosti v regiji. Več kot 35 razstavljalcev je predstavilo svoje dejavnosti in skušalo skoraj 1200 mladih nagovoriti, da zaposlitev poiščejo v domačem okolju. Predstavljeni so bili predvsem poklici in podjetja iz predelovalne industrije, gostinci, organizacije za mlade, priložnosti za štipendiranje, nadaljevanje izobraževanja in zaposlitve. Precej zanimanja so mladi pokazali za poklic gasilca, policista in vojaka. Sejem je bil v popoldanskih urah odprt še za splošno javnost. Organizatorji si želijo, da bi sejem postal stalnica in da bi mladim tudi s takimi dogodki olajšali odločitve pri njihovi karierni poti. (KGZ)

September – svetovni mesec Alzheimerjeve bolezni

September je že od 1994 po vsem svetu na pobudo Mednarodnega združenja zvez za Alzheimerjevo bolezen mesec te bolezni.

Z raznovrstnimi dogodki in prireditvami različne organizacije ozaveščajo o tej bolezni in si prizadevajo za zmanjševanje stigme, ki še vedno spremlja demenco. Letošnje leto se osredotočamo predvsem na prepoznavanje dejavnikov tveganja za nastanek demence in zmanjševanje le-teh, saj je demenca kot sindrom, ki ga povzroča možganska bolezen, pri kateri gre za motnje več funkcij, kronična in neozdravljiva.

Svetovna zdravstvena organizacija je demenco razglasila za vse-spolni zdravstveni problem tega stoletja in napovedala, da se bo število oseb z demenco do leta 2030 podvojilo, do leta 2050 pa celo potrojilo. Naraščanje oseb z demenco pa ni samo zdravstveni, ampak je problem več področij, tudi socialnega varstva.

Slovenija kot izredno hitro starajoča se družba, in z njo tudi Koroška, pri tem ni izjema.

Ravno zato smo v mesecu septembru večji poudarek namenili ozaveščanju o tej temi. V Koroškem domu starostnikov v Črnečah imamo enoto, ki je namenjena osebam z demenco in sorodnimi stanji. Tam so nameščeni izključno stanovalci z demenco. Na tej enoti stanovalec posvečamo drugačno pozornost, pri delu se trudimo uporabljati metodo validacije, saj ta omogoča bolj osebni in individualno naravnani pristop do vsakega posameznika.

Na enoti nas tedensko obiskujeta dva prostovoljca, ki ob svojih glasbilih s stanovalci prepevata. Že kar nekajkrat smo izključno za naše stanovalce v intimnem ozračju in njim domačem okolju pripravili koncerte. Že eno leto za osebe z demenco izvajamo glasbeno terapijo. Letos smo dobili še terapevtsko mačko, ki so jo stanovalci odlično sprejeli. Število oseb z demenco pa ni omejeno izključno na to enoto, saj jih imamo po ostalih oddelkih integriranih še več. Ravno zato smo veseli, da bomo lahko v kratkem osebe z demenco preseli v nov prizidek doma, ki nam bo omogočal lažje delo in implementacijo sodobnih metod dela z osebami s tem sindromom.

Ker se zavedamo, da demenca na prizadene samo obolelega, večjo pozornost namenjamo svojcem oseb z demenco, ponosni smo, da se bliža 20. obletnica delovanja skupine Šmarnice, ki je namenjena prav njim. Skupina deluje na principu skupine za samopomoč in omogoča svojcem, da se s težavami, povezanimi z demenco, lažje spoprimejo. Srečujemo se vsako drugo sredo v mesecu v prostorih našega doma. Dobrodošli vsi, ki bi takšno pomoč potrebovali.

Maja Praper

Demenca pride v naše domove tiho in počasi, privaja si vedno več in več in kar naenkrat oblikuje ritem bivanja celih družin. Demenca je v porastu, pričakovane številke obolelih v prihodnjih desetletjih so alarmantne in zaskrbljujoče. Tudi vsi, ki delamo z osebami z demenco v institucionalnem varstvu, se tega zavedamo, zato se trudimo nadgrajevati vsebine in programe ter sledimo stroki. Naši zaposleni

Demenca

skrbijo, da stanovalci prejmejo oskrbo, ki jo potrebujejo in zaslužijo, naš moto je, da skrbimo za človekovo dostojanstvo. Sorodniki oseb z demenco bi lahko vsak zase napisali svojo zgodbo o ljubezni, stiskah, žalosti, trpljenju, moči in nemoči, neverjetni vztrajnosti in pogumu, naša naloga pa je, da širimo te zgodbe. Trudimo se tudi ustvarjati zavedanje, da je pomembno, da si iskreno priznamo, če se pojavi v naši družini, predvsem pa, da v trenutku, ko zaradi izčrpanosti skrbi za svojca ne zmoremo več, poiščemo pomoč in jo brez slabe vesti tudi sprejmemo. Demenca je breme, a naši odlični zaposleni na enoti za osebe z demenco se trudijo, da je to breme lažje.

Vidka Kuselj je zapisala v svoji pesmi Nemoč:

Včeraj sva si podajala smeh. Danes pa molk in odsotnost in z mrazom zastrte oči.

Kot da me ni. In res me ni, ker me je posrkala nemoč.

Ker me je izgledal strah, da ti nisem več v pomoč.

Katja Pavlinič Šoba

Pretekli dogodki

Sprehod za spomin

September je mesec Alzheimerjeve bolezni, 21. september pa svetovni dan Alzheimerjeve bolezni. Zaznamuje ga vijoličasta pentlja, ki je mednarodni simbol ozaveščanja o demenci. Letošnji svetovni dan je potekal pod sloganom »Nikoli prezgodaj, nikoli prepozno« in poudarja pomen prepoznavanja dejavnikov tveganja in sprejemanja ukrepov za zmanjšanje tveganja in preprečevanje pojava demence.

Tako kot marsikje po Sloveniji in svetu smo se tudi mi, že tretje leto zapored, odpravili na Sprehod za spomin. Skoraj 100 stanovalcev, zaposlenih, svojcev in prostovoljcev se nas je sprehodilo skozi Črneče. Na poti mimo vrtca so nas pričakali malčki z vzgojiteljicama in nam popestrili druženje z zapetimi pesmicami. Ob vrnitvi pred dom so nas pričakale kuharice s čajem in okrepčilom. Dan je bil ob balonih, ki smo jih simbolično spustili v zrak, popoln.

Maja Praper in Mateja Kadiš

Šopek melodij za stanovalce Koroškega doma starostnikov

Septembra nas je s svojim nastopom razveselil Šempetrski šopek. Harmonikarski orkester, ki igra zabavno in narodnozabavno glasbo šteje 14 članov, nas pa je obiskalo pet glasbenikov. Največji aplavz je požel prav najmlajši, harmonikar Mark. Stanovalci Koroškega doma starostnikov imajo radi vse, ki v njihov dom ponesejo prijeten glas in zvok instrumentov, ko pa za harmoniko poprime Mark, jim srce še posebej zaigra. Že Andrej Šifrer je prepeval, da si je "za prijatelje treba čas vzeti", se poveseliti in kdaj znat' potrpeti." In še kako prav ima. Naši stanovalci najbolj cenijo prav čas, ki jim ga ljudje namenijo, se z njimi nasmejijo in izmenjajo kakšno toplo besedo.

Anja Paradiž in Mateja Kadiš

Naše legende - Elizabeta Jug, 100

Častitljivih 100

24. septembra je praznovala svoj 100. rojstni dan gospa Elizabeta Jug, ki je naša najstarejša stanovalka. Elizabeta v Koroškem domu starostnikov prebiva že več kot 13 let. Ob njenem visokem jubileju smo se na praznovanju v dvorani doma zbrali zaposleni z direktorico, ji izročili šopek, nazdravili in zaželeli predvsem veliko zdravja. Praznovanja so se udeležili sin Aleksander ter predstavnik Društva upokojencev Ravne na Koroškem Jože Prednik in Avgust Jurc ter predstavnica Občine Ravne na Koroškem Janja Širnik.

Jugova pravi, da je vesela, da je Ravenčanka, tam je preživela vse življenje. Zaposlena je bila na Gradisu, otroka, Marjano in Aleksandra, je vzgojila v pozitivnem, optimističnem duhu. Na hčerko Marjano je še posebej navezana, tudi v času omejitev sta imeli pogoste stike, če ne drugače, pa po telefonu, tudi preko videoklica. Vesela je obiskov bližnjih, ki ji polepšajo dneve v domu. Povedala je tudi, da ima rada rože; nad šopkom, ki ga je dobila ob visokem jubileju, je bila navdušena. Praznovanje smo ji polepšali s skupno zapeto pesmijo.

Elizabeti Jug želimo, da bi ji zdravje služilo še naprej ter da bi se v našem domu počutila čim bolj domače in prijetno še naprej.

Marina Oderlap in Maja Praper

DOGODKI DRAVOGRADA

SREDA, 1. NOVEMBER

Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve

Društvo za napredek in razvoj Šentjanž, KO ZZB za vrednote NOB Šentjanž in KS Šentjanž vabijo na komemoracijo ob dnevu spomina na mrtve.

Ob 9.00, pred spomenikom pri Domu borcev Šentjanž

NEDELJA, 5. NOVEMBER

Komedija Dušan

Komedijo igra gledališka skupina Dramšpil iz Ribnice na Dolenjskem. Predstava je za abonma in izven.

Ob 18.00, večnamenska dvorana Gasilskega doma Črneče

SREDA, 18. OKTOBER

Odprtje razstave adventnih venčkov in ročnih del Lotke Nenadić

Lotka bo tokrat razstavila številne izvirne adventne venčke, ki bodo tudi naprodaj po 10 € za venček. Naprodaj bodo tudi ostali okrasji. Izkupiček od prodanih izdelkov bo namenjen PGD Dravograd za nakup opreme. Razstava bo odprta do konca novembra v delovnem času Infopisarne.

Ob 18.00, Infopisarna Dravograd

SOBOTA, 11. NOVEMBER

Patchwork delavnica

Spoštovani ljubitelji ustvarjalnosti, vas zanima svet barv, vzorcev in ustvarjalnega izražanja?

Ste vedno želeli izdelati svojo edinstveno umetnino iz blaga? Potem ne zamudite priložnosti, da se nam pridružite na patchwork delavnici! Na delavnici se boste naučili osnov patchworka in ustvarili svoj lasten unikaten izdelek. Prijave so obvezne, saj je število mest omejeno.

Prijavite se preko e-pošte na naslov maryna@marynastudio.com s svojim imenom in kontaktnimi podatki. Podrobna navodila o poteku delavnice boste prejeli na vaš e-naslov po potrditvi prijave.

Od 10.00 do 16.00, Mladinski center Dravograd

SOBOTA, 11. NOVEMBER

11. samostojni koncert MePZ Črneče

Ob 18.00, večnamenska dvorana Gasilskega doma Črneče

SOBOTA, 11. NOVEMBER

24. pesniška olimpijada – literarni večer

Na literarnem večeru se bodo predstavili udeleženci 24. Pesniške olimpijade in nagrajenci 13. Mlade pesniške olimpijade.

Ob 18.00, Dvorec Bukovje

PONEDELJEK, 13. NOVEMBER

Zvočno sproščanje

Zvočno sproščanje s Sašo Podstensek za boljše počutje in dvig energije. Zvok gonga, tibetanskih posod, oceanskega bobna in ostalih terapevtskih instrumentov naše telo globoko sprosti, odpravi stres in prepričanja, ki nam ne koristijo – naredi se prostor za novo, ki prihaja. Na dogodku bodo tudi izžrebali enega izmed udeležencev, ki si bo prislužil posebno nagrado. Obvezne prijave na e-naslov sasa.podstensek@gmail.com.

Ob 18.00, Mladinski center Dravograd

SREDA, 15. NOVEMBER

Srečanje župana s starostniki in invalidi

Župan Anton Preksavec vse starostnike in invalide (tudi tiste, ki niste člani društev) vabi na druženje ob kulturnem programu, ki ga bodo popestrili pevski zbori OŠ Neznanih talcev Dravograd in folklorna skupina OŠ Šentjanž, učenci Glasbene šole Radlje ob Dravi, Dunja Vrhovnik in Joc Praper. Zaradi lažje organizacije prosijo za prijave na telefon 031 387 660 (Željko) ali 041 444 617 (Marija).

Ob 11.00, dvorana Špic D

SREDA, 15. NOVEMBER**Acces bars izmenjave**

Vabljeni vsi Access Bars praktiki, da si izmenjate tretmaje in izkušnje. Več kot vas bo, več se bo počistilo (domino efekt). Poskrbljeno bo tudi za prigrizke. Obvezne prijave na e-naslov sasa.podstensek@gmail.com.

Ob 17.00, Mladinski center Dravograd

ČETRTEK, 16. NOVEMBER**Branje ob kavi**

Ljubitelji knjig se srečujemo, da beremo in se pogovarjamo o različnih literarnih delih. Kdor želi lahko deli svoje misli o prebrani knjigi. Prav tako so srečanja odlična priložnost za druženje in povezovanje z drugimi ljubitelji knjig. Vsi udeleženci pa sodelujemo v bralni znački za odrasle Korošci pa bukve beremo. Vabita Društvo upokojencev Dravograd in Knjižnica Dravograd.

Ob 10.00, Knjižnica Dravograd

PONEDELJEK, 20. NOVEMBER**Skupinsko tapkanje**

Tapkanje na izbrano temo (npr. strah ...). Temo določimo na srečanju skupaj. Delavnico vodi Saša Podstensek, EFT izvajalka 2. stopnje. Obvezne prijave na e-naslov sasa.podstensek@gmail.com.

Ob 18.00, Mladinski center Dravograd

ČETRTEK, 23. NOVEMBER**5 žensk v ženski & Tao joga obraza – 5. brezplačna delavnica**

Čarobnica - ženska, ki je v nas, je odgovorna za stik s sabo, s svojo pravo močjo in zaupanjem vase. Vzdržuje mladostno lepoto in harmonijo obraza. Osredotoča se na celoten obraz ter krepi ustne koticke, spodnjo veko in krožne mišice obraza. Delavnico vodita Anita Skutnik in Dragica Navodnik.

Ob 17.00, Mladinski center Dravograd

DRUŠTVO UPOKOJENCEV DRAVOGRAD

Društvo upokojencev Dravograd vabi v našo klubsko sobo, kjer bodo:

Miselne delavnice – vsak ponedeljek ob 12.00;

Igranje kart - vsako sredo ob 17.00;

Ročna dela – vsako sredo ob 10.30.

SOBOTA, 25. NOVEMBER**Koncert Dravograjskega seksteta »Vandranja«**

Dravograjski sekstet nas je na lanskih »Vandranjih« v polni dvorani Špic D popeljal od domače Koroške pa vse do severnega morja. Vsako leto prinese nekaj novega in tako bodo letos Sekstetovci ponovno pripravili lep in predvsem zelo pester program – kot se za prava »Vandranja« spodobi. Tudi letos bodo vandrat začeli na Koroškem in preko različnih žanrov glasbe nadaljevali do Dalmacije in se nato spet vrnili domov, kjer je najlepše in imamo prave prijatelje. Tudi gostje bodo Korošci. Vabljeni!

Ob 19.00, dvorana ŠpicD

ČETRTEK, 30. NOVEMBER**Otvoritev drsališča z BQL Rokom**

Vse ljubitelje drsanja vabimo na otvoritev drsališča, kjer nas bo zabaval BQL Rok. Drsanje bo ta dan brezplačno, prav tako izposoja drsalk. V primeru slabega vremena bo otvoritev prestavljena.

Ob 17.00, prireditveni prostor Lukna

ČETRTEK, 30. NOVEMBER**Izstopaj s Canva pro!**

Canva je brezplačno spletno orodje, ki omogoča vaši organizaciji ustvarjati atraktivne kreacije. Na delavnici si boste ogledali brezplačen postopek pridobitve Canve PRO za nevladne organizacije, obenem pa se boste preizkusili tudi v uporabi tega priljubljenega spletnega orodja. Dogodek se bo izvajal v živo v prostorih Mladinskega centra Dravograd in na daljavo prek programa ZOOM. Podrobne informacije bodo pred dogodkom objavljene na Facebook strani Mladinski center Dravograd.

Ob 18.00, Mladinski center Dravograd

PLANINSKO DRUŠTVO DRAVOGRAD**LEVSTIKOVA POT (OD LITIJE DO ČATEŽA)**

sobota, 11. november

Vodnik in prijave: Jožef Kladnik, 051 684 192 ali jozef.klad@gmail.com

Tura: zahtevna pot (Z), 5 do 6 ur hoje

Prevoz: s kombijem, do zasedbe 8 mest

ŠPORT

KOŠARKA – člani 3.SKL

DRAVOGRAD Koroška : Calcit
18. 11. 2023 ob 19.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – U-20 1.B SKL

DRAVOGRAD KOROŠKA : Miklavž
12. 11. 2023 ob 15.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd
DRAVOGRAD KOROŠKA : Calcit Kamnik
19. 11. 2023 ob 15.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd
DRAVOGRAD KOROŠKA : Rogaška
26. 11. 2023 ob 15.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – mladinci U-18 2. SKL

DRAVOGRAD KOROŠKA : Ruše
11. 11. 2023 ob 10.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – kadeti U-16 1.B SKL

DRAVOGRAD KOROŠKA : Vojnik A
12. 11. 2023 ob 10.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd
DRAVOGRAD KOROŠKA : Terme Olimia Podčetrtek
26. 11. 2023 ob 10.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KOŠARKA – pionirji U-14 1.B SKL

DRAVOGRAD KOROŠKA : Zlatorog Laško
25. 11. 2023 ob 10.00 - Dvorana ŠPIC D Dravograd

KEGLJANJE - 2. SL VZHOD - moški

DRAVOGRAD : BREŽICE
4. 11. 2023 ob 17.00 - Športni center Dravograd
DRAVOGRAD : DORME
25. 11. 2023 ob 17.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – 3. SNL vzhod - člani

KOROŠKA DRAVOGRAD : Šmartno 1928
5. 11. 2023 ob 14.00 – ŠC Dravograd

NOGOMET - ST. DEČKI U-15 1.liga

NŠ DRAVOGRAD : Maribor
4. 11. 2023 ob 12.00 - ŠC Dravograd
NŠ DRAVOGRAD : Brinje Grosuplje
4. 11. 2023 ob 12.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET - kadeti 1. SKL

NŠ DRAVOGRAD : Maribor
4. 11. 2023 ob 14.00 - ŠC Dravograd
NŠ DRAVOGRAD : Brinje Grosuplje
4. 11. 2023 ob 14.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET - MNZ MARIBOR mladina U-19 A

NŠ DRAVOGRAD : NŠ ROHO
8. 11. 2023 ob 18.00 – ŠC Dravograd

NOGOMET - ML. DEČKI U-13 Maribor 1. sk.

NŠ DRAVOGRAD : Maribor U-12
5. 11. 2023 ob 10.00 – ŠC Dravograd

Ustvari svoj tatu – kar v vrtcu!

Uvajanje v vrtec je čustveno-dinamičen proces, zato je bil moj glavni cilj, da se otroci počutijo varne in da se lahko vedno obrnejo name. Otroci oddelka Ojstrica so septembra v vrtec prihajali z veseljem, pozitivno energijo in košem dobre volje. V uvajalnem mesecu smo se med seboj že kar dobro spoznali in oblikovali dnevno rutino, ki nas bo spremljala skozi šolsko leto. Za otroke sem pripravila številne zanimive dejavnosti. Posebej lahko izpostavim dejavnost, s katero sem otroke prav očarala, saj so otroci ustvarjali unikatne tatuje. Verjetno se sprašujete, kaj je to? Za ustvarjanje potrebujemo poseben set flomastrov in keramično žličko. Na žličko narišemo poljuben motiv, nato pa jo počasi potopimo v toplo vodo, da narisani motiv splava na površje. Otrok položi dlan na motiv, ki plava na vodi, in tako ujame svoj tatu. S papirnato brisačo obrišemo tatu in počakamo nekaj sekund. Kaj pa odstranitev tatuja? Tatu se povsem preprosto odstrani kar brez vode in mila. Gre za dejavnost, ki je otrokom v neizmerno veselje in pričara nepozabno zabavo, zato jo bomo zagotovo ponovili še večkrat.

Vzgojiteljica oddelka Ojstrica Nika Širnik

Zlato jesen popestril sprejem svetovne prvakinje Danaje Grebenc

V nedeljo, 24. septembra, je pod okriljem Turističnega društva Dravograd, Občine Dravograd, JZ Dravit, JSKD OI Dravograd in KS Dravograd potekala tradicionalna Zlata jesen. Člani TD so poskrbeli za dobro kulinariko in pijačo, na stojnicah so se predstavili Likovna sekcija KD Dravograd, Društvo diabetikov Polžki, Sadjarsko društvo, Aktiv kmečkih žena, Center za krepitev zdravja, klekljarice sekcije Sotoče in Čebelarstvo društvo. Turistično društvo je podelilo tudi priznanja za lepo urejeno okolico. V sklopu prireditve je potekalo tudi 27. srečanje harmonikarjev diatonikov. Tako so se na odru zvrstili etno skupina Šajke iz Vuhreda, Bicabend, Nina Polaner, folklorna skupina Dravca, ansambel Diaton Muta-Vuzenica, skupina Diatonik, Mark Kristan in VIS Planika.

Organizatorji pa so poskrbeli še za presenečenje. Župan Občine Dravograd Anton Preksavec je namreč s krajšim sprejemom presenetil petkratno mladinsko svetovno prvakinjo na diatonični harmoniki, domačinko Danajo Grebenc. Čestital ji je tudi njen mentor Klemen Rošer, pridružili pa so se jima še učenci Glasbene šole Rošer. (AK)

KNJIŽNICA DRAVOGRAD

Teden splošnih knjižnic

20. do 24. november - Teden brezplačnega članstva za vse, ki še niste člani knjižnice.

Vračanje gradiva brez zamudnine

Na ta dan lahko predolgo izposojeno gradivo vrnete brez zamudnine.

Ponedeljek, 20. november

Ekološka pravljica in ustvarjalna delavnica

Pravljica ura in ustvarjalna delavnica za otroke od 3. do 8. leta starosti.

Torek, 21. november ob 16.30

Kulturno društvo Črneče se predstavi

Kulturno društvo Črneče deluje in ustvarja že več kot pol stoletja. Predstavljal se bo Mešani pevski zbor Črneče, Gledališka skupina in sekcije Kulturnega društva Črneče. Skozi delovanje nas bo popeljala Mira Mori, ki z lastnim umetniškim navdihom soustvarja kulturno dogajanje.

Torek, 21. november ob 18. uri

Nataša Meznarič bo predstavila svojo pot iz depresije, anksioznosti, paničnih napadov

Predstavila bo svojo pot iz obupa, žalosti, osamljenosti v srečno, radostno in mirno življenje. Na predavanju se boste seznanili z metodami za izboljšanje življenja, spoznali korake in poti iz težav ter ugotovili, da za vsak problem obstaja rešitev.

Četrtek, 23. november ob 18. uri

Novi občani

Med 16. septembrom in 15. oktobrom se nam je v občini pridružila Julija.

Dobrodošla med nami!

Od nas so se poslovili ...

Stanislav Kaiser
Rojen 1935
Mariborska c. 147, Dravograd

Vladimir Šauperl
Rojen 1946
Robindvor 45, Dravograd

Zdenka Toplak
Rojena 1950
Črneče 84, Dravograd

Slavko Škratek
Rojen 1937
Sveti duh 18, Dravograd

Jurij Mori
Rojen 1932
Ojstrica 12, Dravograd

Drago Gačnik
Rojen 1953
Vič 6, Dravograd

Upoštewane so osmrtnice do zaključka redakcije 18. oktobra

NOVEMBER 2023

Pomoč Centra za socialno delo Enoto Dravograd

Avgusta 2023 se je tudi naš Center za socialno delo Koroška (CSD) spopadal s posledicami neurja, ki je prizadelo Koroško. Prvi avgustovski petek smo tako zaradi nezmožnosti prihoda na delo imeli odprto Enoto Dravograd z enim zaposlenim. Že v zgodnjem dopoldnevu smo družini, ki je z dojenčkom ostala brez stanovanja in se je oglasila pri nas, najprej začasno ponudili prostor na Centru, kasneje pa smo jim pomagali pri urejanju začasne namestitve in druge potrebne pomoči. V naslednjih dneh so bile zaradi nedelovanja telekomunikacij in računalniškega sistema na Enoti Dravograd zaposlene prerazporejene na delo na druge enote, kjer so urejale pravice za naše občane. Kljub temu pa je bila naša enota odprta za vse občane, ki so potrebovali pomoč in podporo. Zaposlene so skupaj s sodelavci drugih enot na terenu po občini obiskale ljudi in jim pomagale pri izpolnjevanju vlog za izredno denarno socialno pomoč; podobno je bilo tudi v ostalih koroških občinah. Z namenom lažjega pridobivanja pomoči je CSD Koroška začasno odprl pisarne v Mežici in Črni ter na Prevaljah.

Interventni zakon je določil, da so do izredne denarne socialne pomoči za namen odprave posledic poplav in plazov upravičene samske osebe ali družine, ki jim je zaradi poplav in plazov nastala škoda, ne glede na njihov materialni položaj. Izredna denarna socialna pomoč znaša največ sedem minimalnih dohodkov samske osebe ali družine, vendar ne več kot višina škode, nastale zaradi poplav in plazov. Navedena izredna denarna socialna pomoč se izplača kot solidarnostna pomoč. Če je samska oseba ali družina v koledarskem letu 2023 že prejela izredno denarno socialno pomoč zaradi naravne nesreče, ki ni bila dodeljena za namen poplav in plazov ali višje sile, se prejeta pomoč ne šteje v višino že prejete izredne denarne socialne pomoči. Vloge za uveljavljanje pravice se lahko vložijo najpozneje do 31. decembra 2023.

Enota CSD Dravograd je do 9. oktobra prejela 126 vlog za dodelitev izredne denarne socialne pomoči za namen odprave posledic po poplavih, odločali smo že v 110 primerih. Trenutna višina dodeljenih pomoči iz tega naslova v Občini Dravograd znaša 460.651,70 €. Potrebno je poudariti, da smo o nekaterih vlogah odločali še pred ureditvijo našega informacijskega sistema v skladu s sprejetim Zakonom o interventnih ukrepih in da bomo o vseh teh vlogah, po uradni dolžnosti, odločali še enkrat in bodo občani prejeli nove odločbe, v kolikor jih še niso. Nova odločba bo razveljavila prejšnjo, omogočila enkratno izplačilo dodeljene pomoči ter določila daljši rok za predložitev dokazil.

Izredna denarna socialna pomoč se posameznikom ali družinam, ki so zaradi poplav in plazov najeje stanovanje lahko dodeli tudi za kritje stroškov, povezanih z najetim stanovanjem. Ta izredna denarna socialna pomoč mesečno in v koledarskem letu 2023 ne sme presegati višine dveh minimalnih dohodkov samske osebe ali družine ter se ne šteje

v višino prejete izredne denarne socialne pomoči, dodeljene družini zaradi nastale škode.

Upravičenec do otroškega dodatka, državne štipendije, znižanega plačila vrtca, subvencije malice za učence in dijake ter subvencije kosila za učence CSD lahko sporoči tudi spremembo v vrednosti nepremičnine, nastale zaradi poplav in plazov. CSD tako na novo odloči o posamezni pravici. Navedena sprememba okoliščine je sporočena pravočasno, če je sporočena do 31. decembra 2023.

Za potrebe ugotavljanja materialnega položaja vlagatelja vloge za subvencijo tržne najemnine, ki je zaradi poplav in plazov na svoji stanovanjski nepremičnini, v kateri je dejansko prebival, utrpel škodo, ki ogroža zdravje in povzroča neprimerno življenjsko okolje za bivanje, in oseb, ki se upoštevajo poleg vlagatelja, pri odločanju o vlogah za subvencijo tržne najemnine, vloženih do 31. decembra 2023, kot premoženje ne upošteva tistega premoženja, ki je bilo poškodovano v poplavih in plazovih. Pogoj, ki določa, da mora imeti najemnik tržnega stanovanja za upravičenost do subvencije tržne najemnine na naslovu tržnega stanovanja prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, se ne upošteva.

Občane pa bi želeli na tem mestu še opozoriti, da imajo po interventnem zakonu, v primeru, da jim je bila izdana odločba o izredni denarni socialni pomoči za namen odprave posledic poplav in plazov, še pravico do: oprostitve plačila vrtca od 4. 8. 2023 do 31. 12. 2023, brezplačne malice in kosila osnovnošolskih otrok do 31. 12. 2023 in oprostitve plačila oskrbnine v dijaškem domu za učence in dijake do 31. 12. 2023. Pravice se uveljavljajo neposredno pri navedenih institucijah (vrtec, šola, dijaški dom).

Verjamemo, da bodo pravice, ki so zapisane v interventnem zakonu, vsaj malo omilile stisko ljudi, ki so utrpeli škodo v avgustovskih neurjih. Marsikdo se je srečal s situacijo, ki je zanj in za njegove bližnje, zelo travmatična in ljudje se na take dogodke odzivamo zelo različno. Nekateri lahko ob tovrstnih dogodkih doživijo hude duševne stiske in občutke negotovosti, medtem ko drugi takšne nesreče preživijo brez večjih posledic. Pomembno je vedeti, da so posledice, s katerimi se srečujemo po travmatskih dogodkih, normalni odzivi na nenormalen dogodek! Pomembno je, da ne presojamo teže posameznikove stiske glede na svoje izkušnje in predstave o tem, kako bi moral posameznik ravnati, razmišljati in se počutiti.

V okviru NIJZ deluje tim strokovnjakov za izvajanje psihosocialne pomoči prebivalcem na terenu. Kontaktna oseba za vzpostavitev te podpore je regijska koordinatorica za duševno zdravje pri NIJZ OE Ravne na Koroškem Jerneja Lorber (telefonska številka 041 454 993, dosegljiva v službenem času vsak dan od 7. do 15. ure).

Marjetka Sevnčnikar, pomočnica direktorja CSD Dravograd

BQL ROK

OTVORITEV
DRSALIŠČA

**ČETRTEK, 30. NOVEMBER, OB 17.00,
PRIREDITVENI PROSTOR LUKNA**

*brezplačno drsanje in
brezplačna izposoja drsalk,
zabava z BQL Rokom*

Ogrevanje doma

BUTAN PLIN

Prilagodljive in zanesljive rešitve

**Hibridne rešitve –
do 45 % prihranki energije!**

UNP lahko uporabimo kot samostojen vir
ali kot hibridna rešitev v kombinaciji s
toplotno črpalko in tako ohranimo
potrebno zanesljivost ogrevalnega sistema.

**Rešitve ogrevanja že od 5.400€
in ugoden nakup energenta!**

Preverite
ponudbo na
spletni strani.

- ✓ Zanesljiv in **enostavno dostopen** energent.
- ✓ Nizka začetna investicija, ki vključuje plinski kotel ter montažo plinohrama in inštalacij (ali varianta hibridne rešitve).
- ✓ **Možnost obročnega plačila** preko direktne bremenitve (trajnika).
- ✓ Zagotovljena **stabilna cena** za celotno ogrevalno sezono ter **do 11 % popust*** pri dobavi UNP.

*Popusti različnih akcij se med seboj ne seštevajo. Popust velja v primeru vezave na daljše časovno obdobje.

080 1005 | **www.butanplin.si**